

Červenopečecký

čtvrtletník

Vydává Kulturní komise úřadu městyse Červené Pečky

Léto 2013

Cena 5,- Kč

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
pomalu se blížíme k polovině roku 2013 a představy vedení městyse o tom, co chceme letos vybudovat, nabývají konkrétní podobu.

Největší stavbou, která přinese mnohé komplikace během letních měsíců zejména obyvatelům horní části Červených Peček, je rekonstrukce kanalizace v ulici Dr. Dvořáka v úseku od Úřadu městyse po křižovatku s ulicí Na obci a v části ulice Bendova. Dodavatelem stavebních prací byla vybrána firma Strabag a stavba by měla být realizována od června do konce tohoto roku. Soutěže o tuto zakázku se účastnilo 20 firem a jediným kritériem byla jako obvykle nejnížší cena. Řešením problémů, spojených s touto stavbou, byl pověřen místostarosta p. Radek Kulhánek, po odborné stránce stavbu kontroluje jako stavební dozor pracovníce f. Vodos Kolín pí. Hrstková.

Druhou stavební akcí, která rovněž začne v červnu, je rekonstrukce bytu v č. p. 9 (nad cukrárnou) spojená s výměnou oken a statickým zajištěním zadní části budovy. Zde jsme oslovili 6 stavebních firem, nabídku podaly dvě firmy a nejvýhodnější nabídku podala velmiská firma Stavmiko. Stavebním dozorem investora byl pověřen p. Roman Lang.

Třetí stavbou, která nás v letních měsících čeká, je dětské hřiště, které by mělo vzniknout ve sportovním areálu na bývalém škvárovém fotbalovém hřišti. Z oslovených pěti firem podala nejvýhodnější nabídku firma Tomovy parky. Ta zahájí stavbu v červnu a hotovo by mělo být do poloviny srpna t.r. Oplocené dětské hřiště bude určeno pro předškoláky a děti mladšího školního věku. Stavbu bude kontrolovat jako stavební dozor investora pí. Ivana Slanařová.

Kromě těchto tří větších akcí se uskuteční nebo již proběhly další práce, mající zlepšit životní podmínky našich občanů a technický stav infrastruktury obce. **Ulice V Hájí** bude v letních měsících opravena tak, aby se snížila prašnost a zmizely blátivé úseky. Bude zde v šíři 3,5 m vytvořen podklad z kameniva a na konečnou úpravu povrchu využijeme asfaltový recyklát, vytěžený při pracích v ulici Dr. Dvořáka. Nezapomínáme ani na ostatní části obce. **V Bořeticích** jsme nechali odstranit letité nánosy bahna podél místní komunikace, zajistili vyčištění části potoka, opravili výtok z požární nádrže a obnovili dopravní značení. S nánosy bahna jsme bojovali i na **Malé Vysoké**. Zde tkví hlavní problém v tom, že přítékající splachy se nemají kde ukládat (rokle západně od cesty k lesíku byla zavezena při budování provozovny BRB). Proto jsme iniciovali jednání s firmou Poline, aby alespoň část bývalé rokle, dnes zanesené splachy z polí, byla vyvezena a sloužila jako záchytná jímka pro bahno. Vodoteče, remízky a meze, které po staletí budovali naši předkové a vytvářeli tak citlivě ráz krajiny, zmizely násilně a nesmyslně při kolektivizaci a dalších škodlivých zásazích do pozemkové struktury ve druhé polovině minulého století. Tak si hříchy let dávno minulých vybírají

svou daň. V oblasti **Dolan a Malé Vysoké**, kde proběhly komplexní pozemkové úpravy, probíhá projektování protierozních staveb. Jejich stavba bude hrazena ze státního rozpočtu a tak je zde vidět alespoň světlo na konci tunelu. Bude to otázka především peněz a rozpočtových možností, ale během několika let se snad dočkáme i jejich vybudování.

V katastrálním území Bohouňovice I. a Bořetice však komplexní pozemkové úpravy zatím neproběhly, a proto si zde musíme pomoci tak, jak sami umíme, což zde bude platit ještě hodně dlouho. Velkou odpovědnost zde nesou příslušní hospodáři, kteří musí správnými osevními postupy a vhodným způsobem obdělávání půdy erozi co nejvíce omezit.

Co ještě dlužíme řici našim občanům?

Nejprve musím vysvětlit, proč jsme začali svázet bioodpad až v květnu. Vysvětlení je prosté. Svozová firma začala v letošním roce využívat nově vybudovanou kompostárnu v Radimi, která je cenově výhodnější než dosud využívaná kompostárna ve Chvaleticích. Z technických důvodů se svážení nedalo zahájit dříve (kompostárna se dokončovala, reorganizoval se systém svozu). Pro příští rok již počítáme s tím, že bioodpad budeme svážet již v dubnu.

Krátce se musím zmínit i o **budování vodovodu v Bohouňovicích I.** Zde je vše připraveno ke kolaudaci (ta měla proběhnout na podzim 2012). Při závěrečných testech však hygienici zjistili v odebraném vzorku nedostatečné množství chloru. K odstranění tohoto problému musí Vodohospodářské sdružení Kolín dodatečně vybudovat na přivaděči dochlorovací stanici. Teprve potom bude stavba zkolaudována a bude možno začít s budováním přípojek. Doufám, že to Vodohospodářské sdružení do podzimu stihne.

Závěrem chci poděkovat všem občanům, kteří udržují veřejné prostranství kolem svých nemovitostí, sekají zde trávu a zkrášlují okolí svých domků výsadbou květin a okrasné zeleně. Výrazně tím přispívají ke zkrášlení naší obce a zpříjemnění prostředí, které nás obklopuje.

Uznání musím také vyslovit kulturní komisi, která spolu se Základní a Mateřskou školou připravila důstojné oslavy 350 let existence školy v Červených Pečkách. Všem zúčastněným velice děkuji. Jsem rád, že slavnost přilákala tolik pečeckých občanů a věřím, že se dobře pobavili.

Mgr. Jan Dvořák, starosta

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 28.2.2013

Přítomni: Mgr. Jan Dvořák, p. Kulhánek, p. Lang, p. Jirků, p. Tomáš Dvořák, Mgr. Bartůněk, Mgr. Hanzlová, Mgr. Istenčin, p. Procházková, p. Slanařová, Ing. Šanc, Ing. Pospíšil

Omluveni: Ing. Kubín

Hosté: p. Kopecký, Ing. Růžička

1. Projednání podmínek pronájmu pozemků městyse p.č. 1595 k.ú. Červené Pečky a 627 k.ú. Dolany

Vzhledem k tomu, že žadatel o pronájem pozemků městyse situovaných na platu u lesíka není ochoten plnit podmínky stanovené usnesením minulého zastupitelstva a na pozemcích je již deponován jeho stavební materiál, byl zařazen tento bod do pořadu dnešního jednání a pozván Ing. Růžička, aby podal zastupitelům potřebná vysvětlení.

Ing. Růžička konstatoval, že má o pronájem pozemků za účelem skladování stavebního materiálu dále zájem. Je si vědom, že problémy nastaly uložením materiálu před podpisem nájemní smlouvy. Navrhuje řešit situaci včleněním dodatečných podmínek pronájmu pozemku do nájemní smlouvy. Jednalo by se o opravu příjezdové komunikace, průběžný úklid pronajatých pozemků, uvedení plochy do původního stavu po ukončení nájmu, úhrada stanoveného nájmu zpětně od 2.10.2012 eventuelně platba ročního pronájmu předem.

2. Projednání prodeje části pozemku městyse p.č. 159/2 k.ú. Červené Pečky

Společnost ČEZ Distribuce, a.s. jako vlastník budovy trafostanice, která je umístěna na pozemku městyse nabízí možnost odkupu části tohoto pozemku o výměře cca 30 m² za cenu 300,- Kč/m². Náklady spojené s oddělením pozemku a vkladem do KN uhradí kupující.

3. Projednání prodeje pozemku městyse p.č. 1079/3 k.ú. Červené Pečky

Pozemek se nachází v ulici Sadová mezi pozemkem pana Brázdy a pana Kopeckého. Jedná se o část polní cesty o výměře 28 m², která ztratila svůj původní význam a nachází se na pozemku žadatele. Cena je 800,- Kč/m² s tím, že náklady spojené se vkladem do KN uhradí kupující.

4. Projednání odkupu pozemků od Krajského ředitelství policie Středočeského kraje p.č.st. 725, st. 728, st. 729, st. 730, st. 731 a 1191 vše k.ú. Červené Pečky

Pozemky ve vlastnictví Krajského ředitelství policie Středočeského kraje se nachází pod budovami, které jsou ve vlastnictví městyse v areálu bývalého muničního skladu. Oceněny budou na základě znaleckého posudku ing. Jany Horové. Jedná se o částku cca 220 tisíc Kč, která bude upřesněna nově zpracovaným znaleckým posudkem před eventuelním prodejem.

5. Projednání Smlouvy o zřízení věcného břemene na zřízení a provozování zařízení distribuční soustavy na pozemcích městyse p.č. 125/4, 137/154, 1062/15, 1062/16, 1062/17, 1062/18, 1085/6, 1089/2, 1090/2, 1090/3, 1090/4 vše k.ú. Červené Pečky

Smlouva se týká zřízení věcného břemene na zřízení a provozování zařízení distribuční soustavy na pozemcích městyse – přeložka kabelu NN z náměstí 1. máje do TS Zdravotní středisko za jednorázovou finanční náhradu 500,- Kč.

6. Projednání Smlouvy o zřízení věcného břemene na zřízení a provozování zařízení distribuční soustavy na pozemcích městyse p.č. 1088/2 k.ú. Červené Pečky

Smlouva se týká zřízení věcného břemene na zřízení a provozování zařízení distribuční soustavy na pozemcích městyse – Červené Pečky, Náměstí 1. máje, přeložka kabelu 22 kV za jednorázovou finanční úhradu 500,- Kč.

7. Projednání Smlouvy o zřízení věcného břemene na zřízení a provozování zařízení distribuční soustavy na pozemcích městyse p.č. 1088/2, 1102/3 1164/1 vše k.ú. Červené Pečky

Smlouva se týká zřízení věcného břemene na zřízení a provozování zařízení distribuční soustavy na pozemcích městyse – Červené Pečky, Náměstí 1. máje, kabelové vedení 1 kV a

demontáž venkovního vedení 3x400/230V, za jednorázovou finanční úhradu 500,- Kč.

8. Projednání zajištění a organizace 3. plesu městyse Červené Pečky

3. ples městyse se bude konat 13. dubna a pořádá ho kulturní komise. Z organizačního hlediska se nic nemění, vše by mělo zůstat jako v předchozích letech. Hraje kapela Peklo a bude předtančení. Vstupenky se prodávají elektronicky i fyzicky. Dotace ze strany městyse na ples každý rok klesá a podle počtu nyní prodaných vstupenek by tento trend měl letos pokračovat.

9. Projednání zajištění organizace 350. výročí existence školy v Červených Pečkách

Kulturní komise akci zastřešuje a je hlavním organizátorem oslavy 350. výročí existence základní školy, která proběhne v sobotu 18. května. Program se ještě upřesní a bude vyvěšen na internetových stránkách úřadu. Předpokládáný začátek bude ve 13⁰⁰ hodin na náměstí a následně se oslava přesune do areálu základní školy. Doprovodné aktivity související s výročím školy - vydání pamětních známek a almanachu o historii základní školy.

10. Projednání příspěvků na činnost zájmovým a sportovním organizacím pečujícím o mládež v Červených Pečkách

Ve schváleném rozpočtu je pro sportovní organizace určena částka 190 tisíc Kč a 150 tisíc Kč pro zájmové organizace. K výpočtu byl použit stejný postup jako v minulých letech, změnil se pouze počet organizovaných dětí.

Výše příspěvků: Fotbalový klub 125.330,- Kč, TJ Sokol 64.670,- Kč, Jezdecký klub Dolany 7.100,- Kč, Junák 142.900,- Kč.

11. Zpráva komise o provedení inventury majetku městyse za rok 2012

Byla provedena inventura majetku za rok 2012. Při ní bylo zjištěno, že pan Hamar z Červených Peček není schopen ze sociálních důvodů splácet půjčku z roku 2010 a navrhl ji odepsat.

12. Seznámení s výsledkem kontroly hospodaření městyse Červené Pečky za rok 2012

Zpráva se týká výsledku přezkoumání hospodaření městyse za rok 2012, které proběhlo dne 21.2.2013. Nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

13. Projednání organizace výběrového řízení na stavbu Kanalizace Dr. Dvořáka, Bendova Červené Pečky

Rekonstrukce kanalizace v ulici Dr. Dvořáka a Bendova bude stavba s nákladem kolem 10 milionů Kč. Půjde o veřejnou zakázku. Proto by bylo dobré, aby výběrové řízení po administrativní stránce organizovala paní Michaela Dekiská za cenu 10 tisíc Kč, která zpracuje veškeré podklady pro písemnou a elektronickou evidenci úkonů souvisejících s výběrovým řízením.

Firmy navržené k podání nabídky na realizaci stavby:

- SILMEX s.r.o., Pražská třída 495/58, 370 04 České Budějovice
- PROSTAV s.r.o., Na Chmelnici 533, 290 01 Poděbrady
- HALKO stav. spol. s.r.o., Nová Ves, Poděbradská 60, 280 02 Kolín
- GASKO spol. s r.o., Klejnarská 155, 280 02 Kolín IV
- Jan Březina, Bohouňovice I č.p. 28, 280 02 Kolín
- TELSIG - servis, spol. s r.o., U Jezera 767, 281 51 Velký Osek
- CHÁBERA Pavel, Radim 330, 281 03 Radim
- VOaKA, zdravotně inženýrské stavby s.r.o., Kutná Hora

Po dohodě s odborem dopravy by se po dokončení kanalizace v ulici Dr. Dvořáka měl opravit povrch silnice v plném rozsahu. Při opravě se vyteří škrabanka, která se dá použít k opravě vozovek. Ta se použije na opravu vozovky v ulici V Hájí za minimální náklady. Firma vybraná na opravu ulice Dr. Dvořáka by souběžně opravila i ulici V Hájí.

Občané bydlící v ulici Dr. Dvořáka a v ulici V Hájí budou včas osloveni a vyzváni k vybudování chybějících vodovodních přípojek před dokončením opravy silnic.

14. Projednání přípravy stavby Dětského hřiště v areálu sportoviště Červené Pečky

Byly rozeslány nabídkové studie, aby se vědělo, zda se vejde do rozpočtované částky 750 tisíc Kč. Z této částky se použije 650 tisíc Kč na hrací prvky a zbylá částka na úpravu okolí hřiště a oplocení. Ing. Šanc a paní Slanařová vybrali 12 hracích prvků, které je firma schopna dodat za cenu 540 tisíc Kč + DPH. Tato poptávka byla jen orientační. Bude vypsáno výběrové řízení.

Firmy, navržené k oslovení:

- František Smitka - Dřevovýroba, Přívětice 101, 338 28 Radnice
- KASFORM s.r.o., Kralovická 1, 325 00 Plzeň
- BONUTA GROUP SERVICE s.r.o., Koráb 131, 666 01 Tišnov
- KARIN spol. s r.o., Wolkerova 1279, 768 24 Hulín
- TEWIKO systems, s.r.o., Třída Dr. M. Horákové 185/66, 460 06 Liberec
- TOMOVY PARKY s.r.o., Karlovice, Radvánovice 123, 511 01 Turnov
- HEROLD Radek s.r.o., Čáslavská 229, 284 01 K. Hora

15. Projednání organizace a financování stavby úprava bytu č.p. 9 Červené Pečky

V rozpočtu na přestavbu bytů je 500 tisíc Kč. Tato částka nebude stačit na rekonstrukci obou bytů. Proto byla navržena pouze rekonstrukce bytu č. 2 s tím, že součástí rekonstrukce bude výměna oken v celé budově, zavedení instalace, rozvodné skříně na plyn a elektroměry pro oba byty. Rozpočtovaná částka se v rozpočtovém opatření navýšila na 750 tisíc Kč.

Oslovené firmy ve výběrovém řízení:

- PROSTAV s.r.o., Na Chmelnici 533, 290 01 Poděbrady
- ČAS STAVITELSTVÍ s.r.o., 281 43 Bečváry 193
- KONSTAV a.s., K Vinici 1372, 280 03 Kolín 5
- KOMPRES s.r.o., Klejnarská 92 280 02 Kolín
- STAVMIKA s.r.o., Sadová 636, 281 01 Velim

16. Projednání Směrnice č. 1/2013 o pravomocích a postupech při finančních výdajích z rozpočtu městyse Červené Pečky

Byla schválena směrnice č.1/2013 ze dne 28.2.2013 o pravomocích a postupech při finančních výdajích z rozpočtu městyse. Je to textový doprovod k tabulce, která se schválila na minulém zasedání.

17. Projednání návrhu dopravních opatření ke zvýšení bezpečnosti chodců.

V rozpočtu je na zklidnění dopravy částka 1.250 tisíc Kč. V ulici Hořanské byly navrženy dva zpomalovací prahy, ale odbor dopravy (p. Vladimír Volf) žádost projednal a dospěl k závěru, že instalace tohoto zařízení je na silnici III. třídy nevhodná a to zejména z hlediska bezpečnosti silničního provozu. Návrh dopravních opatření, která by byla pro odbor dopravy přijatelná:

- instalace zpomalovacího semaforu v ul. Hořanská při příjezdu do obce od Kutné Hory
- zřízení přechodu pro chodce při křižovatce ulic Dr. Dvořáka a Školní
- instalace dopravního zrcadla při výjezdu ze spodní ulice na hlavní na Bojišti
- instalace zpomalovacích prahů na místní komunikace dle návrhu technické komise

18. Projednání účetní uzávěrky městyse Č. Pečky

Podle inovovaného zákona o rozpočtových pravidlech by mělo zastupitelstvo schválit účetní uzávěrku. Je to soupis čísel, který porovnává účetní období stávající (rok 2012) s účetním obdobím minulým (rok 2011). V letošním roce se utratilo méně peněz než činily příjmy.

19. Projednání účetní uzávěrky Základní a Mateřské školy Červené Pečky

Škola měla našetřeno na rezervním fondu, ze kterého došlo k čerpání z důvodu obnovy hardware, koupil se nový antivirový program, kopírka a tiskárna. Jinak čerpání probíhalo rovnoměrně jako v jiných letech.

20. Projednání dodatku č. V ke smlouvě uzavřené mezi městem Č. Pečky a Okresní autobusovou dopravou Kolín o závazku veřejné služby ve vnitrostátní dopravě na rok 2013

Dodatek se týká koncesní smlouvy o závazku veřejné služby ve vnitrostátní linkové osobní dopravě na rok 2013. Cena dopravního výkonu činí 43,26 Kč za 1 km, celkem za rok 321.800,- Kč

21. Projednání ceny vodného na rok 2013

Kalkulace vodného na rok 2013 v ceně 37,83 Kč/m³ bude vyvěšena na 15 dnů na úřední desce.

22. Projednání rozpočtového opatření 1/ 2013

Bylo schváleno rozpočtové opatření, které upřesňuje příjmy a výdaje k dnešnímu datu.

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 4.4.2013

Přítomni: Mgr. Jan Dvořák, Ing. Kubín, p. Kulháněk, p. Lang, p. Jirků, p. Tomáš Dvořák, Mgr. Bartůněk, Mgr. Hanzlová, Mgr. Istenčin, p. Procházková, p. Slanařová, Ing. Šanc, Ing. Pospíšil

Hosté: p. Kopecký

1. Projednání Závěrečného účtu městyse Červené Pečky za rok 2012

Závěrečný účet byl řádně vyvěšen a nebyly k němu podány žádné připomínky. Jeho součástí je výsledek přezkumu hospodaření a finanční výkazy obsahující plnění jednotlivých položek příjmů a výdajů tak, jak byly rozpočtovány v roce 2012.

2. Projednání smlouvy o věcném břemenu na uložení plynové přípojky do pozemku městyse p.č. 137/8 k.ú. Červené Pečky

Jedná se o uložení plynárenského zařízení – nová plynovodní přípojka pro č.p. 202 Červené Pečky, ul. Pionýrská, majitelé nemovitosti Dana Jeřábková a Jaroslav Benák, do pozemku městyse za jednorázovou finanční náhradu 500,- Kč.

3. Projednání smlouvy o věcném břemenu na uložení kabelového vedení do pozemků městyse p.č. 509/1, 509/2 a 509/4 k.ú. Opatovice

Smlouva s ČEZ Distribuce a.s. na zřízení věcného břemene na pozemcích městyse na zemní kabelové vedení nn k.č.p. 6 v Opatovicích za jednorázovou finanční náhradu 500,- Kč.

4. Projednání smlouvy o smlouvě budoucí na uložení plynového zařízení do pozemků městyse p.č. 1125/2 a 1594 k.ú. Červené Pečky

Smlouva o smlouvě budoucí s RWE GasNet s.r.o. na zřízení věcného břemene na uložení plynárenského zařízení pro 70 rodinných domů v jižní části obce do pozemku městyse za jednorázovou finanční náhradu 500,- Kč. Bez schválení této smlouvy by nemohlo pokračovat stavební řízení.

5. Projednání smlouvy o smlouvě budoucí o převodu pozemků a staveb na veřejných částech komunikací v lokalitě Na Obci Červené Pečky

Předmětem navrhované dohody je závazek investora - developera realizovat stavbu vodovodu, kanalizace, plynovodu, vše včetně přípojek a komunikací na pozemcích p. č.: 310/13, 310/10, 312/8, 323/4, 1125/2, 272/32, 1594, k. ú. Červené Pečky. Pozemky s vybudovanými komunikacemi a dětským hřištěm vzniklých dle projektové dokumentace budou převedeny bezúplatně na městys Červené Pečky. Termín převodu nemovitostí (pozemků – ostatní plochy) se uskuteční do 6 měsíců po kolaudaci jednotlivých stavebních děl.

Funkci technického dozoru za městys Červené Pečky bude vykonávat pan Roman Lang.

6. Projednání pronájmu pozemků se sady p.č. 587, 590, 607 a 608 k.ú. Dolany

Na základě žádosti p. Aleše Procházky z Červených Peček, který chtěl pozemky se sady využívat ke sběru ovoce, byl záměr pronájmu pozemků řádně zveřejněn. V připraveném návrhu nájemní smlouvy byla uvedena cena shodná s cenou, za kterou má pronajaty okolní pozemky firma Poline. Před zasedáním zastupitelstva byla doručena žádost o pronájem od p. Havrdové z Bohouňovic. Je nutné rozhodnout, kterému zájemci pozemky pronajmout.

Zájemci budou pozváni k jednání a rozhodnutí o pronájmu se prozatím odloží.

7. Projednání prodeje pozemku p.č. 236 k.ú. Bořetice

Záměr prodeje byl řádně zveřejněn. O odkup pozemku o celkové výměře 140m² žádá pan Horáček Čeněk z Bořetic. Pozemek neslouží nikomu jinému, proto je navrženo žádosti vyhovět a pozemek prodat za cenu v této lokalitě obvyklou, tj. 30,- Kč/m².

8. Ustanovení komise pro otevírání obálek a stanovení nejvhodnější nabídky na stavbu kanalizace ul. Dr. Dvořáka a Bendova Červené Pečky

Stavba kanalizace bude největší investiční akcí v tomto roce. Je to poslední nezrekonstruovaný úsek kanalizace v obci. Realizaci stavby uspil developerský záměr výstavby rodinných domů na jihu obce.

Pro otevírání obálek a výběr nejvhodnější nabídky navržena komise ve složení: p. Kubín, Kulhánek, Šanc, Lang, Beránek a zapisovatel p. Kopecký.

OKÉNKO KOMISE KULTURNÍ, ŠKOLSKÉ A SOCIÁLNÍ

Stalo se již pravidlem, že vás prostřednictvím stránek Červeno-pečeckého čtvrtletníku informujeme o akcích kulturní komise za uplynulé 3 měsíce. Pokud je to možné, nacházíte zde i pozvánky na akce plánované. Těch však v posledních měsících přibývá a frekvence vydávání Červeno-pečeckého čtvrtletníku neumožňuje, abychom vás mohli pozvat na vše, co se chystá. Proto čas od času navštívte internetové stránky kulturní komise, kde naleznete aktuální upoutávky na veškeré chystané akce. (<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise)

6.4.2013 - Vítání občánků

V sobotu 6.4. byly přivítány mezi občany městyse děti narozené v roce 2012. Vítání občánků má v posledních letech stejný (odzkoušený a osvědčený) scénář. K jedné změně však přece jen došlo. V letošním roce byl přítomen i profesionální fotograf, který pořídil průřez celým programem. Rodiče nových občánků si tak mohli pořídit kvalitní fotografie svých dětí za příznivé ceny. Potěšující bylo i fotografování srovnání s obdobnými akcemi pořádanými v dalších obcích našeho regionu, které pro nás bylo více než příznivé. Pozitivně hodnoceno bylo nejen prostředí a příprava akce, ale především vystoupení, které se svými žáky připravila p. uč. Kopecká. Velký dík tedy patří všem, kteří se na přípravě akce podíleli, a především pěveckému sboru, který nové občánky přivítal.

13.4.2013 - 3. ples městyse Červené Pečky

V pořadí již třetí ples městyse Červené Pečky proběhl v sobotu 13.4. Podoba plesu vychází z osvědčených zkušeností z předešlých let a tak i letos zpříjemnil návštěvníkům plesu celý večer taneční orchestr PEKLO. Dvě vystoupení měl připraven taneční pár Jiří Vácha a Eliška Semrádová. Rok tréninku byl znát a i tradiční návštěvníci plesu konstatovali, že pár tančí opět o úroveň výše, než před rokem. Potlesk si zasloužilo i vystoupení, které si připravila děvčata - vedoucí Junáka. Vystoupení bylo plánováno jako půlnoční, vyplňující přestávku orchestru. Díky organizačnímu "zaváhání" bylo přesunuto na jiný čas a půlnoční přestávka se tak stala dobou, kterou někteří z návštěvníků plesu vnímali jako nedostatek. Sice ne zásadní, ale i tak se jedná o připomínku, která bude jistě brána v úvahu při přípravě příštího plesu. Pozitivní byl i nárůst počtu návštěvníků. Číslo roste každý rok a letos se přehouplo přes hodnotu 200. Snad bude tento trend pokračovat i v dalších letech. Každý rok se snažíme přijít s nějakou "novinkou", která by návštěvníkům plesu zatraktivnila a zpříjemnila. Letos to bylo zaslání elektronických vstupenek a novinky dalšího roku se dotknou samotného programu. Přípravovány jsou již nyní. V kalendářích si můžete už teď udělat poznámku u druhé dubnové soboty v roce 2014, kdy proběhne další ples městyse.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v letních měsících, tedy v červnu, červenci a srpnu dožívají významného životního jubilea. Do dalších let jim přejeme pevné zdraví, životní optimismus a pohodu.

75 let

Paní Božena Adamcová

Paní Ivuše Braunová

80 let

Paní Hana Mikesková

Paní Hana Urbancová

Pan Milan Šimka

Pan Jiří Kršňák

85 let

Paní Jarmila Zvebilová

Pan Josef Nikl

Paní Jaroslava Rejchnová

90 let

Paní Anna Kekelová

Vzpomínáme

V březnu letošního roku je to již 10 let od úmrtí občana Červených Peček, pana Josefa Trnky. Byl to poctivý člověk, pracovitý, který vlastními silami postavil chatu na Sázavě a první patro rodinného domku v Červených Pečkách.

Za všechno děkují a stále vzpomínají manželka s rodinou, bratr Ing. Václav Trnka, sestry Anna Stupková, Zdenka Šolcová a Libuše Severová.

Čest jeho památce.

Za všechny členy rodiny Ing. Václav Trnka, bratr

28.4.2013 - Divadlo Bez Zábradlí

Další ze zájezdů do pražských divadel nám umožnil shlédnout představení Kdes to byl(a) v noci. V hlavních rolích se představili: Veronika Freimanová, Zdeněk Žák, Rudolf Hrušínský, Josef Carda a další. Tváře jednotlivých herců nám byly dobře známé, protože se jednalo o několikátý zájezd do tohoto divadla. Skvěle fungující předprodej vstupenek, vstřícné jednání pracovníků pokladny divadla, známé prostředí, dostatečná kapacita sálu... to vše jsou důvody, díky kterým se do divadla Bez Zábradlí pravidelně vracíme. Výběr představení se zatím vždy podařil a po každém z nich jsme museli konstatovat, že se jednalo o kvalitní divácký zážitek. Stejně tomu bylo i v případě hry Kdes to byl(a) v noci. Ti, co jezdí na divadelní zájezdy pravidelně, dokonce konstatovali, že právě tomuto představení patří hodnocení "nej". Již nyní se chystá podzimní zájezd a všem případným zájemcům bych rád doporučil neotálet s přihlašovaním. Představení jsou vyprodána několik týdnů předem a již několikrát se stalo, že jsme "přihlášky na poslední chvíli" museli odmítnout, přestože zájezdový autobus nebyl plně obsazen.

18.5.2013 - 350 let od založení Základní školy v Červených Pečkách

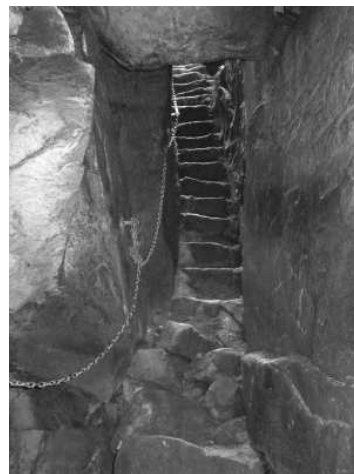
V sobotu 18.5. proběhly oslavy kulatého výročí založení školy v Červených Pečkách. Od roku 1663 uplynulo již 350 let a takovéto "kulatiny" se jistě sluší oslavit. Akce byla zahájena na náměstí v Červených Pečkách úvodním slovem starosty městyse a vystoupením dechového orchestru - Malé dechovky Kmochovky. Místo zahájení a orchestr byly voleny tak, aby si návštěvníci akce mohli i jimi připomenout některé historické události spojené s historií školství v Červených Pečkách. V budově dnešní lékárny byla v roce 1663 škola zřízena. Původně přízemní domek s jednou místností (byť kantora a učebna zároveň) začal získávat dnešní podobu postupnými přestavbami po více než sto letech. Od roku 1845 škola sídlila v domě č.p. 6 na rohu náměstí a s její historií je spjata i jméno Františka Kmocha. Z tohoto pohledu nemohla být akce zahájena na jiném místě než na náměstí a symbolická byla i volba orchestru, nesoucího jméno "Kmoch" ve svém názvu.

Po tomto zahájení se průvodem společně s orchestrem přesunulo veškeré dění do areálu školy. Tj. na místo, kde probíhá výuka od roku 1927. Zde akce pokračovala koncertem dechové hudby. Pro návštěvníky akce bylo přichystáno občerstvení a všem zájemcům zpřístupněny prostory školy a školky. V jednotlivých učebnách bylo možné shlédnout prezentace přibližující školní dění a v aule školy vystoupení žáků. U příležitosti oslav byla vydána pamětní poštovní známka a elektronická publikace mapující uplynulých 350 let historie školy. Publikace je vydána na CD nosiči a obsahuje také historická vysvědčení vydaná v naší škole. Ta nejstarší pocházejí z konce 19. století. Pamětní známky i elektronická publikace jsou zájemcům stále k dispozici a to přímo ve škole. Velký dík patří všem, kteří se na přípravě akce podíleli.

25. 5. 2013 - Stolové hory (Polsko)

Mezi akcemi pořádanými kulturní komisí dosud scházela ta, která by měla označení "turistická". Tuto mezeru zaplnil jednodenní turistický zájezd do Polska do Karlowa, který je vstupní branou do atraktivní oblasti s názvem Stolové hory. Oblast leží nedaleko Náchoda a města Kudowa - Zdrój a cestu sem si v posledních letech nachází stále více turistů. To je znát i v blízkém okolí Velké Hejšoviny, kterou jsme navštívili. Turistická vybavenost, značení turistických tras, stav dřevěných chodníků, množství skalních žebříků... se každým rokem zlepšuje. Má osobní zkušenost je taková, že jedna trasa společná pro všechny účastníky nemusí být vzhledem k odlišným zájmům, fyzické kondici a motivem účasti ideální volbou. Proto byla pro všechny připravena podrobná mapa oblasti a přiblíženy různé možnosti využití turistických tras tak, aby si každý mohl nalézt "tu svou". Podle reakcí zúčastněných se to snad podařilo. Počasí sice mohlo být vstřícnější, ale vzhledem k předpovědím z posledních dnů před výletem jsme mohli být i za něj vděční. Návštěvu Stolových hor je možné všem jen doporučit. Jistě to nebyl poslední turistický zájezd pořádaný kulturní komisí a bude jen dobře, pokud se počet zájemců rozroste. Nezapomeňte však na včasné přihlášky, protože autobusovou dopravu s nasmlouvanou kapacitou je nutné potvrdit i několik měsíců předem.

Plánované akce

Pro další období chystá kulturní komise řadu akcí, mezi které patří např. Toulky historií po Červených Pečkách a blízkém okolí; pohodový turistický výlet na Náchodsko a návštěva Ratibořic spojená s procházkou po Babiččině údolí; turisticky náročnější výšlap na pevnost Dobrošov a cesta do Pekla; zájezd do některého z pražských divadel; výlet na hrad Český Šternberk spojený s netradiční prohlídkou hradu; promítání historických fotografií z Červených Peček atd. Podrobné informace k uvedeným akcím budou postupně publikovány a upřesňovány na internetových stránkách.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčín

Historie školství v Červených Pečkách na CD

U příležitosti 350. výročí založení školy v Červených Pečkách byla vydána elektronická publikace, která mapuje uplynulých 350 let v historii této instituce. Na 53 stránkách zde naleznete detailní popis veškerého dění spojeného primárně se školou, ale i řadu dalších informací vztahujících se k historii našeho městyse. Na své si přijdou ti, co sledují různé zajímavosti a více či méně netradiční dění, stejně jako ti, kteří mají rádi čísla, fakta, statistická data. Bonusem a zároveň "lákadlem" mohou být i přiložené snímky historických vysvědčení. Jedná se o materiál, který poskytli někteří z občanů městyse, a dost možná zde naleznete jména svých příbuzných z minulých generací. Nejstarší z nich je datováno rokem 1862 a další představují průřez jednotlivými roky až do doby nedávno minulé. Je zajímavé sledovat, jak se v jednotlivých etapách našich dějin měnil obsah vzdělávání a způsob hodnocení.

CD je vám k dispozici za symbolickou cenu pokrývající náklady na výrobu. Pořídit si jej můžete v červenopečcecké základní škole; v prodejně Textil a galanterie u paní Cajthamlové, nebo přímo u autora – Ing. Heřmana Kramla.

Lukáš Istenčín

Kam na výlet

Na čarodějnice, 30. dubna 2013, byla na vrchu Kaňk otevřena nová rozhledna Havířská Bouda. Stavba je postavena z nepravdělně opracovaných kamenů - kyklopského zdiva. Rozhlednu drží pevná konstrukce ze železných výztuh a betonu. Na vrcholu rozhledny je kavárna s občerstvením, dobrým dortem a kávou a vyhlídková terasa. Z vrcholu třicetimetřové věže je krásný pohled na památky Kutné Hory a když je dobrá viditelnost, uvidíte Říp, Milešovku, Krkonoše i Železné Hory. Pro ty, co nechtějí šlapat 160 schodů, jezdí moderní výtah. Rozhledna má bezbariérový přístup.

Moderní stavba stála 60 milionů a byla spolufinancována z dotačních

peněz Evropské Unie. U rozhledny Havířská Bouda je i nově přestavěná bývalá myslivna na restauraci a penzion. Areál Havířské Boudy včetně rozhledny je v provozu po celý rok. Platí se až ve vyhlídkovém prstenu věže.

Děti a důchodci 30,- Kč, pracující 60,- Kč.

K rozhledně dojedete po nově vybudované asfaltové silnici.

Na Kutnohorsku je i další nová rozhledna Bohdanka poblíž Bohdanče. Stavba je postavena z kulatého dřeva, spojena je ocelovými komponenty. Vysoká je 52,2 metrů a je nejvyšší rozhlednou v České republice.

VÝSTAVY

Galerie v divadle

Tvorba krajináře a kolínského rodáku
Václava Radimského - do 23.6.2013

MUZEUM Červínkovský dům

50. let Kmochova Kolína - od 13.6 do 16.6.2013
Setkání fotografů - od 20.6. do 25.6.2013

Miřkovská Věra

Bigbít, country, folk a jazz

Takovou hudbu poskytne návštěvníkům zahrady za kuželnou letošní 28. ročník festiválu Červenopečcecká pecka, která začíná již tradičně poslední červnový pátek, tedy 28. 6. v 19.00 hodin minikoncertem pořadajících Trampot.

Posluchače i kapely na podiu přivítá mluveným slovem Pepa Voda a zvuk obstará další toho jména Pepa Krčil.

Pražské Hluboké nedorozumění je seskupení, které má své kořeny v moderní trampské písni. Skupina je každoročním účastníkem oblastních kol Porty a festivalů po celé republice.

Čistě ženská záležitost jsou Staňky, parta sestavená z původních Schovaneček. Přiveze nejen skladby bluegrassové a známé z dob dávno minulých, ale také písničky bluesové a zbrusu nové.

Trošku barvitosti dodá hudebnímu dění před rokem sestavené těleso z Kutné Hory, s jejichž pomocí se přesuneme do okolí řeky Mississippi. Zdeňkem Jeřábekem vedený Royal dixieland jazz band hraje veselý a chytlavý jižanský jazz určitě diváky zaujme.

Karel Kahovec, který pokračuje v interpretaci písní Petra Nováka, se představí i svými nejlepšími hity, jako je Poprava blond holky nebo Paní v červeném. Zavzpomíná na dobu strávenou v Country Beatu Jiřího Brabce/Modřínů háj, To se budem prima mít/. S kapelou George and Beatovens zabrousí i do oblastí rock and rollu.

Program letošní Pecky je sestaven tak, že si určitě každý návštěvník vybere svůj šálek kávy. A něco dobrého snad přidají i kuželkáři.

Tak se mějte hudebně a ahoj na Pecce.

Sosák

Údržba a užívání veřejných prostranství

Veřejné prostranství je ve vztahu k majiteli nemovitosti ta část obecního pozemku, která je přístupná a přiléhá k jeho domu, zahradě či pozemku. Může to být chodník, cesta, silnice, trávník či nezpevněný povrch.

Mnozí majitelé nemovitostí vzali tyto části obecních pozemků za své a starají se o ně. Sekají, zametají, uklízejí sněh a mnohdy i bláto. Těm patří na tomto místě vřelé poděkování.

Při sekání trávy a uklízení vzniká biologicky rozložitelný odpad. Ten někteří likvidují na svých kompostech či jej ukládají do sběrných nádob na tento odpad. Mnozí složí posekanou trávu na hromádkách před nemovitostí. Bylo by dobré, kdyby posekaná tráva z obecních pozemků, podotýkám z obecních pozemků, kterou nelze zlikvidovat jiným způsobem, byla připravena k odvozu pracovní skupinou městysu hned po víkendu. Svoz proběhne dle možností v pondělí nebo úterý. Při dodržování tohoto pravidla nezůstane odpad na trávníku dlouho, nebude zapáchat a překážet. Ještě lepší variantou je odvoz trávy po víkendu osobně na úřadu městysu domluvit.

Na druhé straně jsou vlastníci nemovitostí, občané, kteří veřejná prostranství využívají k uskladnění různého materiálu a vůbec je nenapadne se vlastníka pozemku zeptat, zda je možné materiál na pozemek uložit a za jakých podmínek. Toto řeší obecně závazná vyhláška o místních poplatcích č. 1/2012.

Vyzývám tímto občany, kteří takto veřejné prostranství využívají, aby jej vyklidili či jeho užívání v souladu s výše citovanou vyhláškou legalizovali.

V konečném důsledku jde o to, aby bylo naše okolí pěkné, uklízené, bez odpadků a všichni dodržovali platné zákony a vyhlášky.

Děkuji.

vedoucí úřadu městysu

Z Červených Peček do Ulánbátaru (Mongolsko) II

... dokončení z minulého čísla

V sobotu 11. 8. 2012 jsme se rozhodli vyrazit do Ulánbátaru jižní cestou. Přejíždíme hory s nadmořskou výškou 2500 m, pak sjíždíme do údolí a brodíme menší potoky. Tady potkáváme další účastníky mongol rallye, tentokrát italskou posádku, kterou se rozhodne Pepík Nešpor předjet a neuváženě vjede se svou Felicií „Šarlotou“ do hlubokého brodu, kde zůstane bezmocně stát s vodou vnikající do vozidla. Já s Paďourem je musíme vytáhnout, což se nám po chvíli daří. Osádka Šarloty zjišťuje škody (zmáčené pasy, víza, různé doklady, mapy, foťák), tak využíváme nutné pauzy k sušení a vaříme oběd.

Pak opět vyrážíme na cestu. Je s podivem, kolik „šilenců“ jako my cestou mongolskou pustinou potkáváme. Francouze, Angličany, Italy a další. Opět začíná pršet a my vyrážíme v koloně k městu. Je to spíše vesnička, kde dominují jurty. Kolem nich je neuvěřitelně čisto a zaparkovaná téměř luxusní vozidla (Toyota Hilux, Land Cruiser apod.) svědčí o movitosti obyvatel. Také jsme tu potkali dva české horolezce, kteří se vraceli ze slézání nejvyšší hory Mongolska domů. Teď stopovali auta do Ulánbátaru a pak poletí letadlem do Čech. Svět je opravdu malý.

Z města vede asfaltová silnice, ale ta za nejbližším „rohem“ končí a mění se opět v typickou místní prašnou cestu plnou kamení. Na noc jsme se ubytovali ve stanech na plácku bez velkých kamenů. Moc na výběr tu člověk nemá. V noci navíc foukal obrovský vítr, že jsme museli udělat z aut provizorní větrolamy, jinak by nás odnesl i se stany.

Následující den vyrážíme do stepi a hledáme správnou cestu. Máme totiž několik možností na výběr. Cesta je totiž množství vyjetých kolejí v šíři asi 2 km. Vybíráme si jednu relativně nejširší možnost, ale postupně přejíždíme z jedné koleje do druhé a to dle aktuálního stavu cesty. Kvůli prašnosti se jedna osádka drží více

vpravo a druhá vlevo. Navzájem se ani nevidíme, a tak kontakt udržujeme po vysílače.

Ale najednou je ticho. Ve vysílače se nikdo neozývá. Pak začne pršet a padají kroupy. Na okamžik se zaslechneme, ale hned je zase ticho. Tak se Zdenou pokračujeme v cestě na město Altai a doufáme, že se brzy setkáme. Orientace v terénu není snadná. Držíme se tak nějak správným směrem podél hor, které máme z jedné strany. Odhadujeme od nich přibližnou vzdálenost a konečně přijíždíme k jezeru, což podle mapy je ten správný směr. Po ujetí asi 7km se konečně ve vysílače ozvou kluci a všichni si oddychneme. Je to totiž znamení, že se k sobě přibližujeme. Cesta se na chvíli zlepšila a my se konečně setkáme a můžeme pokračovat opět společně. Cesta se rovná, ale je na ní pořádná „roleta“ - příčné díry a hrbole, jak jeden silniční retardér za druhým.

Petr dostane úžasný nápad, že s kamerou natočíme, jak nám auta na těch hrbolech pěkně poskakují. Tak vezmu kameru a točím druhé vozidlo z místa řidiče. Zdena řídí z místa spolujezdce, ale místo sledování cesty sleduje natáčení. Najednou vykřikne a naše auto končí v pískovém příkopu. Naštěstí se nic nepoškodilo, jen musíme vyměnit klínový řemen, tak nás Petr s Pepíkem, i když s obtížemi, vytáhnou.

Pokračujeme dál na Altai, což máme ještě asi 100 km. Zásoby benzínu se začínají snižovat. Přejedeme pohoří ve výšce 2241,5 metrů nad mořem a vjíždíme do města kolem letiště, ale bez letadel. Vyměníme nějaké peníze, natankujeme a jdeme do místní hospody na jídlo. Anglicky ani rusky tu ale obsluha neumí, tak jídlo vybíráme podle obrázků, které jsou našťastí v jídelním lístku. Objednáme si i pivo. Mají poslední čtyři, ale je teplé, tak nás málem „trefilo“. Pak si seženeme hotel a venku opět prší.

Další den vstáváme jako obvykle v 6 hodin ráno. Vyrážíme z města do kopců. Pomalu a jistě se škrábeme vzhůru. A pak zase dolů do stepi. Cesta se trochu zlepšuje, ale všude jsou samé louže a bláto. Cestou nás provázejí drobné i střední závady na autě Petra a Pepíka, vyšší otáčky, uklepaný kabel ke svíčke, povolené rameno předního kola. Vše opravíme a pokračujeme v cestě, až přijedeme k řece, kde je spousta kamionů, jurt a hlavně lidí. Jediné, co tu chybí, je most. Přijíždějící autobus vjede do řeky a projíždí. Vody je tolik, že mu nejsou vidět ani kola. Nás odchytil několik dětí a dovedou nás k traktoru, který nás za úplaty přetáhne na druhou stranu. Když dohodneme cenu, zapřáhneme nejprve „Šarlotu“ a doufáme, že jí traktor neutrhne nárazník. V největší hloubce, tj. asi jeden metr, má i traktor, co dělat, aby proud zvládl. Pak přejíždíme i s „Imrichem“. Vodu máme až po okýnka, ale do auta skoro nenateklo.

Následující den jedeme do města, kde celkem bez problémů vyhledáme „gumaře a svářeče“ na opravu dvou pneumatik a zámku zadních dveří. Pak pokračujeme na Ulánbátar po krásné asfaltové silnici. Bohužel jen 40 km a zase najíždíme na roletu.

Po chvíli kluci zjišťují, že ztratili matku na zadní nápravě, tak se to snaží opravit. Zastavujeme mongolského kamionistu s prosbou o pomoc. Jaké je překvapení, když mongol spustí česky a potřebný šroub má. Náš kamionista pracuje v Praze a v současné době má dovolenou.

Po opravě pokračujeme bažinatou krajinou, kde pro změnu zapadneme do bláta s „Imrichem“. Z bláta nás vytáhne mongolský řidič s Toyotou.

Další den pokračujeme po hrozně kamenité cestě. Přejíždíme opatrně několik brodů a zase kamenitá cesta s balvany o průměru cca 20 cm. Pak zahlédneme asfaltovou silnici. Je to jako zázrak, na mapě sice je zobrazená, ale kdo by tomu věřil. Kvalita nic moc, ale nestěžujeme si. Do Ulánbátaru nám zbývá už jen 300 km, což snad ještě dneska zvládneme.

Před městem se zvyšuje provoz i ruch celkově. Objevují se turistické atrakce, hotely a jurty k pronájmu. Po nějaké době dorážíme do cíle, vyjíždíme na rampu a fotíme se. Dorazili jsme jako 67. a 68. posádka. Ihned informujeme blízké o úspěšném zdolání cíle. Ubytujeme se v hotelu. Pokoje docela ujdou. Koupelna i záchod jsou ale horší. A neteče teplá voda, takže hygiena je tak trochu očištěc. Dáme si večer v restauraci, nějaké pivo a jdeme spát.

Cesta z Červených Peček do Ulánbátaru byla dlouhá 16 241 km a trvala od 12.7.2012 do 15.8.2012 tj. 35 dní.

Následující den 16.8.2012 ráno můžeme konečně lenořit. Na programu máme ve dvě hodiny odpoledne schůzku s českým velvyslancem. Jsme pozváni na kávu a minerálku a dostáváme nějaké rady ohledně pamětihodností, které musíme navštívit.

Město je opravdu veliké. Všude je krámkem vedle krámků a taky obchodní centra. Doprava je tu příšerná a přetížená. Všude spousta aut, dopravní předpisy málokdo dodržuje, i když se místní policisté snaží řidiče usměrnit. V ulicích je prach a špína a kolony aut tomu nepřidají. Chodci přecházejí, kde se dá. Hlavně rychle a pořádně se rozhlížet. Přechody tady málokdo respektuje. Jeden řidič zastaví, ale další ho bez servítků objede. Procházka po městě nestojí za nic a ani památky tu moc nejsou. Tak se dohodneme, že následující den navštívíme zlatou sochu Budhy a sochu Čingischána na koni za městem.

Vyrazíme tedy k chrámu s Budhou. Před chrámem jsou postaveny obrovské bronzové nohy, které mají ke kotníkům 3 metry. V chrámu je opravdu veliký zlatý Buddha. Socha váží 27 tun a je vysoká asi 20 metrů. Focení je možné pouze za poplatek, ale nám se podaří pár snímků udělat.

Jako další památku navštívujeme dál na východ monumentální jezdeckou sochu Čingischána. Socha je vysoká 40 metrů, je zhotovena z nerezového plechu a na její výstavbě pracovali i západní firmy. V podstavci sochy je restaurace. I kůň je dutý a v jeho hlavě je zbudovaná vyhlídka. Ve sklepení je museum a promítací sál.

Po prohlídce nás už čeká „jen“ cesta domů přes Rusko, Ukrajinu a Polsko dlouhá něco přes osm tisíc kilometrů, na kterou ještě ten den vyrazíme.

Za celou výpravu zapsal David Nešpor

OBRÁZKY Z ČASŮ MINULÝCH /2/

Kapitola 3. - Duchovní život

Co zdejšímu člověku pomáhalo v tomto pozemském životě, plném nástrah a nebezpečí? Jedině víra. Věřil, že vydrží, věřil, že v případě nemoci se uzdraví, věřil, že vše špatné se nakonec v dobré obrátí.

Je nasnadě, že první společnou stavbou skrovné komunity, jak co do počtu, tak majetku, byla nevelká modlitebna, která vyrostla právě na onom skalním ostrohu, kolem něhož byla nutná stavení seskupena. V ní se mohli shromažďovat a čerpat další síly na cestu životem. Jejich průvodcem byl katolický kněz, který sem buď docházel anebo zde i později bydlel. V této době se také v jejím okolí začalo pohybovat a vzniklo zde první Svaté pole.

Jisté je, že již po roce 1300 měl zdejší svatostánek již vzhled větší kaple. V r. 1352 pak je již označován jako Chrám P. Marie s vlastní farou. V té době duchovní správce platil pololetně nově zřízené pražské arcidiecézi, vzniklé zásluhou císaře Karla IV., 12 grošů papežského desátku. Tolik tedy zdejší věřící zaplatili za duchovní útěchu. Ale nejen to. Živili duchovního otce, rukou společnou se podíleli i na udržování a zvelebování kostela a fary. Těžko říci, zda zde v té době byl i nějaký bezvěrec.

Prvním zmiňovaným plebánem, tedy duchovním správcem osady, který bydlel na faře, byl kněz Mikuláš, který zemřel r. 1369. Na jeho místo byl dosazen následujícího roku boleslavský kanovník Hartung z Nebužele. Po pěti letech jej vystřídal slivenecký farář František. Roku 1379 sem přišel kněz Beneš, po něm zde působil Mikuláš, který r. 1390 přešel jako farář do Nové Vsi u Kolína, kde byl až do r. 1397. Jeho nástupcem byl Jan, do doby nástupu farář v Nové Vsi, takže si místa vystřídali.

Jana vystřídal opět Jan, zvaný z Vartenberga, který se stal později farářem Týnským v Praze, který zde byl až do r. 1395.

Do husitských válek, které přinesly mnoho zmaru, zde ještě jako duchovní pastýři působili kněz Matěj (1395-1404), Petr (1404-1407) a

po něm poslední kněz Václav. Jím zmínky o katolických kněžích končí.

Na konci století došlo z iniciativy Mareše Saka z Bohouňovic, který měl podací právo ke zdejšímu kostelu, k jeho významné přestavbě v duchu gotiky. Byl zaklenut presbytář jedním polem křížově tak, že žebra klenby spočívají na jehlancových konzolách. Na západní straně pak byla přistavěna mohutná hranolová věž zakončená štíhlým jehlancem se zděnou helmici.

Za husitských válek táhla vojska mezi Kolínem a Kutnou Horou několikrát. Nejprve Zikmund s největšími nepřáteli kališníků, kutnohorskými Němci, táhli ku Praze. Po prohraných bitvách na Vítkově a pod Vyšehradem se právě kutnohorští obávali nejvíce, že je Jan Žižka rádně ztrestá. A již následujícího roku 1421 stál Žižka před branami města. Kutnohorští se vzdali a kněz Jan Želivský jim jménem kališníků odpustil. Leč o Vánocích město Zikmund dobyl zpět a Žižka ustoupil přesile přes Kaňk ke Kolínu. Ale již o Třech králích Žižka porazil Zikmundovo vojsko, dobyl Kutnou Horu a město rádně poplenil, znovu pak r. 1624 po bitvě u Malešova.

Lépe se nevedlo ani Kolínu. Roku 1421 byl pobořen klášter dominikánů, kněží a farář byli upáleni.

Za husitských válek zdejší osadníci se zřejmě stali stoupenci víry podobojí. Katoličtí kněží byli vypuzeni, jejich místo nastoupili kališníci.

Husitské války skončily porážkou radikálů 30. května 1434 v bitvě u Lipan. Trvalo však ještě více než padesát let, než husité a katolíci podepsali r. 1485 v Kutné Hoře mír, jímž byla kompaktáta (svoboda vyznání husitského a katolického) uznána za zemský zákon.

Války však přinesly nesmírné utrpení a zbídačení lidu. Lidská sídla byla rozvrácena, morálka narušena. Dlouho a těžce se země vzpamatovávala.

Kapitola 4. - V držení vladyckých rodů

Za těchto poměrů se v držení Peček dostává Prokop Mirek ze Solopysk, který ves s tvrzí koupil r. 1473.

Mirkové ze Solopysk erbu ozbrojené ruky odvozují svůj původ od Miroslava z Čejova, který r. 1406 koupil u Kutné Hory statek Solopysky a začal se po něm psát. Jeho syn Přibík i Přibíkův syn tento přídomek neužívali, teprve až Prokop, první majitel Peček a jeho sourozenci se k pradědovu přídomku vrátili.

Prokop kromě Peček ještě vlastnil Lošanky, Hoštice a Solopysky. Vedle dcer měl čtyři syny Hynka, Jana, Václava a Beneše. Když Prokop r. 1498 zemřel, dostal Pečky při dělení jeho nejmladší syn Beneš. Ten po strýci Hynkovi držel od r. 1499 Hoštice a s Kateřinou Bračickou z Chořova vyženil Lhotu, kterou r. 1516 prodal. Předtím již r. 1504 prodal Pečky. V letech 1520-26 drželi ještě Chvalovice. Za stržené peníze pak koupili r. 1530 Plaňany. V plaňanském kostele je řada památek, které nám jejich rod připomínají. Krátké vlastnictví Peček rodem vladyků Mirků ze Solopysk Benešem skončilo. Dlužno ještě poznamenat, že Benešův bratr Václav seděl na tvrzi a dvoře Hranickém.

Ještě za Prokopova života na panském pracoval kolínský ovčák Rafael. Ten před svou smrtí před svědky – pečekým rychtářem Jarošem a nebovidským rychtářem Vítkem – r. 1495, nechal zaznamenat, kdo mu co dluží. Ze 46 kop grošů mu plnou třetinu dlužil sám Prokop. A pak že poddaný nemohl být věřitelem svého pána.

V této době došlo také k obnovení původní malé kapličky s obrazem P. Marie, která byla za husitských válek poničena. Pražská konzistoř dala souhlas i k postavení malého oltáře a k pořízení obrazů. R. 1481 pak povolila sedleckému opatovi opravený stánek spolu s vybavením vysvětit.

Roku 1504 se do držby zdejšího panství dostává další rod. Starobylá, tehdy vladycká rodina Dobřenských z Dobřenic, která odvozuje svůj původ od obce Dobřenice na Královéhradecku, měla ve znaku čápa. Prvním jejím příslušníkem byl Mikulášův syn Kunat, který panství vlastnil do roku 1516 a jelikož neměl vlastních potomků, úděl přešel na jeho synovce Bohuslava. Bohuslav byl prvorozeným synem Kunatova nejstaršího bratra Jana, který byl zámeckým hejtnanem v Kolíně. Pečky tedy rozšířily Bohuslavovo tehdejší dominium, které tvořily Ovčáry a Pašinka. Pečky však již po čtyřech letech r. 1520 prodal.

Rychlé střídání majitelů dále pokračovalo. Novým držitelem od r. 1520 se stal Jan Hanikýř ze Semína, pocházející z obce ležící na Labi nedaleko Přelouče. Ten koupil stejného roku, co mu byl polepšen erb – r. 1504 - od Bartoše z Prácheň sousední Nebovidy.

Jeho syn Vít získal Dobešovice, ke kterým r. 1520 připojil zdejší panství. Vítovi bratři, starší Jan a mladší Boleslav pak měli po otci Nebovidy. Boleslavův syn Boleslav pak svůj díl r. 1564 prodal svému bratranci Vilémovi. Vilém podědil ještě po strýci Vítovi Dobešovice, které prodal synovi Vilémovi a koupil dvůr v Bořeticích. Jeho dcera z druhého manželství Ludmila, provdaná za Jana Jiřího Hášu z Újezda po něm zdědila Nebovidy. Ač se Hanikýřové udrželi na okolních sídlech i nadále, Vít Pečky prodal po deseti letech r. 1530 Zuzaně Pařízkové z Trojanovic.

Poslední z krátkodobých vlastníků byli Pařízkové z Pařízku, erbu šachovnice. Pocházeli ze stejnojmenné obce u Sobotky. O nevýznamném rodu toho mnoho nevíme. Víme jen, že bratři Ctibor držel kutnohorský Sion a Oldřich Ratboř, později Suchdol. Oldřichův syn Václav pokračoval po otci na Suchdolu, když již r. 1542 prodal dvůr na Hranicích. Zdejší panství, které zdědil r. 1538 po své matce Zuzaně Pařízkové z Trojanovic, téhož roku prodal.

Ing. Heřman Kraml

SEZNAMTE SE

Honza a Jirka Váňovi v Nepálu

Už od mala jsme většinu dovolených trávili v kopcích a skalkách. S rostoucím věkem jsme skalky vyměnili za skály, kopce za hory a každý rok se snažili strávit alespoň 14 dní chozením po evropských horách. Když se nám minulý rok podařilo splnit dávný sen a vylézt na Matterhorn, začali jsme přemýšlet, kam se podívat dál. Pro každého, kdo má rád hory, nebude překvapením, že jsme si vybrali Himálaj – pohorí s největším počtem vysokých kopců v čele s Mount Everestem. Až takhle vysoko jsme samozřejmě nemířili, ale našim plánem bylo absolvovat skoro čtyřtýdenní okruh v jeho blízkosti s tím, že bychom se rádi podívali na dva turistické vrcholy přesahující svou výškou 6000 m.

Dzobke - kříženec krávy a jaka

Celý okruh leží na území Nepálu, v jehož hlavním městě Kathmándu jsme jednoho večera začátkem dubna vystoupili z letadla. Už na letišti bylo poznat, že jsme se dostali mimo Evropu a relativní evropský řád a pořádek vystřídal místní nepořádek a chaos. Hlavní šok ale nastal až po opuštění letiště a nasednutí do auta, které nás mělo odvézt na hotel. Už po pár metrech jízdy jsme se museli v duchu omluvit našim silničářům, protože místní silnice jsou opravdový tankodrom. K tomu všemu neuvěřitelná spousta aut, motorek, kol, rikš, lidí, psů, krav, prachu a kdo ví čeho ještě, motajícího se v obou směrech. Vše navíc podmalováno neustávajícími zvuky klaksonů. Prostě jsme vůbec nechápali, jak je možné v tomhle někam dojet, ale kupodivu vše docela funguje a my mohli ochutnat první z místních specialit v docela příjemném hotýlku v centru turistické části Thamel.

Po nákupu nezbytných věcí a setkání s průvodcem (ten náš se jmenoval Nima), bez jehož doprovodu se v Nepálu na vyšší kopce chodit nesmí, jsme si opět užili cesty na letiště a pokusili se probojovat do jednoho z malých letadel směřujících na horské letiště v Lukle. Tady je asi nutno podotknout, že se podle všemožných statistik jedná o nejnebezpečnější letiště na světě s ranvejí délkou 460 metrů a 12° sklonem, ukončenou z jedné strany skálou a z druhé kilometrovou dírou do údolí, takže let byl docela zážitek jak pro nás samotné, tak i pro naše žaludky.

Vše nakonec dobře dopadlo a my se mohli pustit do prvních metrů cesty vedoucí přes sedlo Zawtra La (La znamená v tibetštině sedlo) do údolí Inkhu. Hned od začátku nám dělaly společnost stromy, kterých jsme si tu a tam všimli už v letadle a které jsme z dálky nedokázali určit. Takhle zblízka bylo jasné, že se jedná o rododendrony - nepálské národní stromy obsypané velkými květy měnícími barvy od bílé až po tmavě fialovou. Z jejich stínu jsme se dostali až ve výšce skoro 4000 m, kde je vystřídala suchá tráva a posléze sněh. Toho našťastí nebylo moc a tak jsme obtížnější místa před sedlem zvládli bez větších problémů – teda až na problémy s dechem, protože nedostatek kyslíku začínal být znát. Ztracené síly jsme stejně jako v předchozích dnech doplnili během večere a noclehu v další z Lodží. Lodžie jsou většinou malé domky zbudované ze dřeva a kamenů, ve kterých je několik pokojů, malá jídelna a kuchyň. V nich většina turistů přespává. Bývají spravovány nějakou rodinou – většinou matkou s dětmi, jelikož tátové si přivydělávají peníze prací nosičů a jsou neustále někde v horách. Během odpoledne se přihnala sněhová bouřka a nejen že nám čerstvý sníh trochu zkomplikoval cestu, ale hlavně to byla předzvěst dní, kdy se zkazilo počasí a my si tak po většinu dalšího pochodu nemohli dopřávat tolika výhledů na okolní hory, jak bychom si přáli. Byla to škoda, protože celé údolí, spláchnuté před asi deseti lety vodou z protřazeného jezera Sabaj Tso, je velice pěkné a okolní šestitisícovky vše ještě umocňují. Mezi dobrým a špatným počasím není v tuto roční dobou zase až takový rozdíl. V praxi to znamená, že po ránu, které je slunečné téměř každý den, přijdou za špatného počasí mraky o několik hodin dřív, než za počasí dobrého a navíc tu a tam přinesou srážky.

Makalu

Po několika dnech pochodu a aklimatizačních výstupů jsme se dostali do Khare, což je poslední "vesnice" před začátkem samotného výstupu na náš první plánovaný vrchol Mera Peak. Bohužel přišly tři asi nejškaredější dny, během kterých postupně napadlo skoro půl metru sněhu, proto se plánovaný výstup trochu opozdil a my se pustili do doplňování energetických rezerv. Co se týče stravy, v Lodžích se vaří různé typy jídel vycházejících z rýže, nudlí, či mouky. Ovšem všichni místní a i většina turistů jsou živi hlavně z Dal Bhatu Tankari – který se skládá z hromady rýže, trochy brambor či zeleniny na kari a čočkové polévky na zalití, aby to trochu klouzalo do krku. Po prvním ochutnání jsme se trochu zděsili, že na tomhle asi celý měsíc nepřežijeme, ale nakonec jsme si zvykli a na každovečerní rýžovou seanci se i těšili. Zvláště když se vždy ozvalo "More rice, More Dahl" (impuls pro nášup).

Panorama Mera Peak

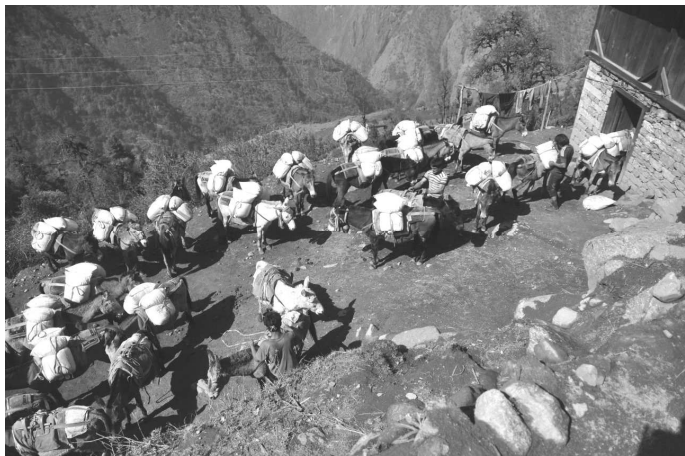
Po pár dnech se počasí přeci jen umoudřilo a tak jsme mohli vyrazit do vyšších poloh. Klasický postup je jít v jednom dni z Khare do Base campu (základní tábor – 5400m), další den do High campu (výškový tábor, 5800m) a po pokusu o přespání ve stanu v -30 °C se následující den dostat na vrchol. Vzhledem k tomu, že jsme se během čekání docela dobře aklimatizovali a už se jednou do Base campu podívali, vzali jsme to rovnou do High campu. Cesta nám dala docela zabrat a byli jsme rádi, když jsme si mohli konečně zalézt do stanu a začít vařit čaj. Odměnou za vyšlapané metry nám ale byl večer se západem slunce. Z téhle výšky už je vidět opravdu hodně a my si tak mohli prohlédnout oranžové vrcholky takových kopců jako je Ama Dablam, Lhotse, Makalu, Cho Oyu a samozřejmě Mount Everest. Prostě paráda, za kterou celá ta cesta stála a na kterou se nezapomíná. Během zkrácené noci jsme zjistili, že doporučení výrobce ohledně našeho stanu jsou pravdivá a že ve třech lidech se tam člověk prakticky nemůže vejít. Nicméně nám nic jiného nezbyvalo a alespoň nám nebyla taková zima. Ráno jsme chtěli vstávat okolo druhé, ale ruch v okolí nám nedal a tak jsme se ze spacáků vykuli o něco dřív. Uvařili ještě jeden čaj, uvázali se na lano a jako jedni z posledních začali stoupat k vrcholu. Po počáteční mírné pasáži se stoupá docela strmě, ale kupodivu nám to šlo nějak lehce a při východu slunce jsme už stáli pod vrcholovou pyramidkou. Na její vrchol vedlo fixní lano a tak ani to nebyl problém vylézt a za malou chvíli jsme si mohli užít rozhledů na ostatní hory ze samotného vrcholku Mera Peak (6476 m). Paráda.

Na Mera Peaku

Bohužel kvůli nepřízní počasí, nedostatku času a drobným zdravotním problémům jsme museli změnit původní plán. Projítí plánovaného okruhu včetně výstupu na druhý kopec jsme se rozhodli nechat na jindy a vrátili jsme se na letiště ze stejného směru jako jsme vyšli. Směr byl stejný, ale cesta trochu jiná, a tak jsme si prošli méně chozenými místy, vyzkoušeli si přespání v obyčejném šerpovském domě s vlastním oltářem, či na slámě v chýši, ze které musely malé dcery majitele chodit na nákup jeden den sedm hodin do vesnice a druhý den to samé nazpět. Prošli jsme spoustou rododendronových hájů, navštívili buddhistický chrám s mnichy v reklamních bundách, vesnici Thami, z které pochází Šerpa s rekordním počtem výstupů na Mount Everest. Viděli místní děti hrát volejbal v 3500 metrech nad mořem a spoustu dalších věcí, na které budeme ještě hodně dlouho vzpomínat. Když už jmenujeme věci, na které se nedá zapomenout, musíme zmínit i komplikace při odletu z Lukly do Kathmandu. Na odlet jsme měli 4 dny rezervu, nicméně po 3 dnech čekání na letišti

jsme usoudili, že na letadlo, které by vzalo i nás a nejen privilegované turisty, čekáme asi marně. A tak nezbylo, než si zaplatit vrtulník. Alespoň jsme si mohli z ptačí perspektivy naposledy prohlédnout hory, podhůří, vesničky, vesnice, políčka, cesty, baráky, větší baráky, továrny na cihly a i letiště a vrakoviště starých letadel v Kathmándu.

Příprava karavany oslů

Co napsat nakonec – návštěvu Nepálu můžeme každému jen a jen doporučit. Nejenže zde jsou krásné a veliké hory, s tím se tak nějak počítá, ale způsob života místních jak v Kathmándu tak i v horách je naprosto odlišný od života u nás a donutí člověka k zamyšlení. Ale hlavně si každý odveze obrovskou spoustu zážitků.

Honza a Jirka Váňovi

Klub důchodců

Na dubnové schůzce našeho klubu jsme přivítali paní Věru Miškovskou. Přišla nám vyprávět o své pěší výpravě po severním Španělsku - o Svatojánské pouti do Santiaga de Compostela a o tom, jak ušla 520 km. Poslouchali jsme ji s velkým zaujetím a obdivem.

Věruško, moc děkujeme.

Jaro zaťukalo na dveře i v KD. Přestože je trochu vrtošivé, vydali jsme se na výlet směr Golčův Jeníkov, na přehradu Pařížov a do Vilémova.

GOLČŮV JENÍKOV

Písemné doklady o založení města chybí. První písemnou zmínku obsahuje Jarlochův letopis z 12. st. Městečkem byl Jeníkov nazýván již r. 1417 a pro svou polohu při hlavní zemské cestě byl jeho význam značný. Před třicetiletou válkou bylo vypáleno a další osudy jsou známe až od r. 1636, kdy se panství zkonfiskované Trčkům, stalo majetkem Martina Maxmiliána Goltze. Spolu s manželkou vystupovali jako horliví katolíci. Nejprve zprovozňovali kostel sv. Kříže, zasvětili ho panně Marii a věnovali mu zvon. Za krátkou dobu městečko zvelebili hned několika stavbami - tvrze, loreťanské kaple, radnice, zřízení katolické farní správy.

Od r. 1648 nese Jeníkov přídomek Golčův, dle názvu rodu Golcewo - hrabat Dienheimů z Porýní do Polska, později se psali Von der Goltz.

V r. 1773 koupil panství hrabě Filip Kolovrat - Krakovský, vymohl pro městečko státní továrnu na tabák a vystavěl i novou budovu. Továrna byla však později přemístěna do Sedlce u K. Hory.

R. 1839 byl Golčův Jeníkov povýšen Ferdinandem II. na město. Prohlídka byla pro nás velmi zajímavá a poučná.

Např. Goltzova tvrz - po rozsáhlé rekonstrukci má po dlouhých letech opět významné místo, kde se mohou pořádat koncerty, svatební obřady, v budově sídlí galerie. Synagoga - dle návrhu arch. Spidila vystavěl F. Skřivánek z Čáslavi a budova sloužila svému účelu od r. 1873 - 1942. Dnes je tu umístěn depozitář židovského muzea.

Na náměstí nelze přehlédnout mariánský sloup se sochou panny Marie z 18. st. Stará pošta z r. 1720, která sloužila jako poštovní a přepřahací stanice až do r. 1911. Náměstí dále tvoří budovy s

podloubím a najdeme zde i městskou radnici. Nejříve ji nechal postavit M. M. Goltz v letech 1636 - 1653, konečnou novorenesanční podobu získala v r. 1897.

PŘEHRADA PAŘÍŽOV

Je jedna z našich nejstarších a také nejkrásnějších přehrad. Reguluje a zároveň zdobí řeku Doubravku, která protéká Železnými horami a je kulturní památkou s délkou hráze 142 m. Byla postavena jako ochrana proti povodním, které byly nejhorší v r. 1897. V její hrázi je vestavěna malá vodní elektrárna. V tomto roce přehrada slaví 100 let od zahájení provozu.

Další krásný zážitek v přírodě s příjemným a ochotným panem hrázným.

VILÉMOV u Golčova Jeníkova

Městys s necelým tisícem obyvatel. V r. 1119 založili benediktini klášterní areál s hrazeným městečkem, který byl později zrušen a v r. 1421 zanikl. Dále zde najdeme pozdní barokní zámek, který byl přestavěn z tvrze. Radnice byla vystavěna v letech 1856-1865.

Ještě jsme stihli krátké zastavení v galerii vyřezávaných dřevěných soch. Posledním bodem našeho výletu se stala zastávka v zahradnictví Starkl u Čáslavi.

Mírné unavení, ale v dobré náladě míříme domů a už v autobuse spřádáme plány na další výpravu.

Za KD K. Čurdová

Ekonomické a ekologické zamyšlení

Když si jeden kupuje takového psa, určitě se sám sebe ptá: "Budu mít dost času se o něj starat?" A to je správné. Měl by se takto ptát, i když kupuje pračku třídy AAA, auto s klimatizací, in-line brusle, lyže carvingové, softshellovou bundu... Vše, co vlastníme, nás potřebuje, tedy naši péči (čas či peníze). Někdo třeba namítne: „Až se věc rozbije, nechám ji opravit. Peníze na to mám a odborník to zvládne lépe. A až opravít nepůjde, koupím novou věc“.

To je konzumní přístup k vlastnictví. Koupím - nestarám se - používám - vyhodím - koupím nové. Změnit tento přístup k vlastnictví je jeden z mnoha cílů environmentální výchovy, tedy výchovy k trvale udržitelnému rozvoji. Zjednodušeně řečeno, naučit lidi své věci nejprve udržovat než věčně opravovat, v horším případě rovnou vyhazovat. Také můžete na mé další řádky koukat ryze ekonomicky. Je to cesta, jak zbytečně neutrácet. Tak kde začít? Co třeba elektrospotřebiče.

Otázka na úvod: Za co platím při praní prádla více peněz: voda nebo energie? (odpověď v závěru článku) Tak jdeme na údržbu: konvice na vodu - 2x měsíčně vyvařit octem, mikrovlnka a trouba - udržet v čistotě, myčka - 1x za měsíc vymýt filtr a spustit čistící cyklus, lednice - 1x měsíčně vymýt octem a vyházet staré potraviny, mrazák odmrazit 1x za rok (minimálně), pračku - 4x za rok vyvařit litr octa na 90°C a 2x za rok vyčistit filtr, notebook a klávesnici vyluxovat 1x za měsíc, žehlička 4x do roka vyčistit filtr citrónovou vodou. Elektronika jako jsou mobily, čtečky knih, laptopy, navigace, mp3 přehrávače a dětské hry žádnou pravidelnou údržbu nepotřebují. Dejme si jen pozor na jejich "nabíječky", které necháte ještě takzvané ve zdi. Stále čerpají energii. A snad jen nějaký ten kryt, abychom neměnili spotřebiči jen proto, že je oprýskaný.

Uf.. a to neotevírám garáž, kde na někoho čekají pily, sekačky, křovinořezy a motorky a čtyřkolky... a tak jsem si vzpomněla na promazání šicího stroje. Říkáte už dost, kde vzít na to vše čas? V dřívějších dobách se bohatství měřilo množstvím majetku (především dobytka). A tak, až budeme, pěkně pravidelně, opečovávat své "věci", uvědomíme si také, že nejsme chudí. Nebo můžete myslet na peníze, které údržbou šetříte. A vězte u takové pračky či ledničky šetříte stokrát. K čemu je koupit pračku třídy AAA, obchodník vám říká, jak ušetříte na energiích, když po roce bez pročištění už to není AAA. Lednice, pokud je namražená, stojí také mnohem více energie. Zaplatíte ji vy a naše planeta. Víte, kolik platíte za energii pro své

přístroje? (je to velmi nepřesné počítání. Přesná čísla nelze získat. Tarifů za energie je mnoho, každý má jinak tvrdou vodu, jinak často a dlouho užívá přístroje, atd., ale přesto). Zaokrouhleně stojí 1 kWh 4,60 pro rok 2013. A pak už jen zbývá podívat se na roční spotřebu přístrojů: 1050,- za ledničku, cca 2000,- za pračku (praní obden), 1300,- za myčku a zhruba 2500,- za troubu. Představa, že lednička mrazí jednou tolik, kvůli námraze... to už jsou nějaké peníze.

Ušetřené peníze nespolykají ani prostředky na údržbu. Potřebujeme totiž jen ocet, kys. citrónovou a nebo sodu. To jsou všechno položky okolo 10,- Kč. U dražších platíte za krásné logo a reklamu v televizi. A co odpověď na mou otázku z úvodu? Velmi zjednodušeně: peru-li na 50 °C a více, je dražší energie. Například: 1x za 3 dny/ 5 kg prádla/ 90°C mě bude na rok stát 900,- energie a ještě 300,- voda. Z toho plyne, opravdu perte na 40°C a na 60°C. Prádlo to stačí (dětské pleny na více). Na internetu je pěkná kalkulačka, která spočítá vaši spotřebu. Zadejte do vyhledávače „posouzení provozních nákladů domácích spotřebičů“ a na stránkách energetického poradce klikněte na „spustit kalkulačku“.

O tom, co čím čistit a jak nahlížet na náš šatník také trochu ekologicky napíšu příště.

Zuzana

Letem školním světem

Dovolte mi, abych Vás informovala o dění ve škole v posledních měsících.

Nikdo z nás nezahálel. Děti pilně soutěžily, závodily, malovaly a zpívaly. Ze školního kola recitační soutěže postoupily přes okresní kolo dvě žákyně do krajského kola. Kačka Hrejsemnou z 3. třídy dostala dokonce Čestné uznání. V matematické olympiádě pro 6. třídy získal náš páták Václav Trpišovský 1. místo. V Pythagoriádě pro 5. tř. se první umístila Simona Králová a v téže soutěži pro 6. tř. zvítězil opět Vašík. V okresním kole pěvecké soutěže školu výborně reprezentovali Klára Nobilisová, Vašík Nobilis a Pavlína Pecová. Všichni se umístili na předních příčkách. Porota výtvarné soutěže Lidé na železnici nejvíce ocenila práce Jění Krumicha a Filipa Roušala.

Kolekce keramiky peveckých žáků byla oceněna na mezinárodní soutěži Lidická růže. Získali jsme jednu z 24 medailí, které byly uděleny. Výborně nás reprezentovali i naši atleti na Poháru rozhlasu, kteří vybojovali pátou příčku. Nejúspěšnějšími atlety byli Matěj Zelenka, Lukáš Paďour, Pepča Slanař a Tereza Kozlová. Lukáš vybojoval i krásné druhé místo ve střelecké soutěži, která byla doprovodnou akcí výstavy o životním prostředí v Kolíně. Smíšené družstvo 4. a 5. tř. v dopravní soutěži zůstalo těsně pod stupni vítězů a přivezlo bramborovou medaili. Největším úspěchem v tomto školním roce bylo umístění na druhé příčce v celostátní soutěži Soubor čtenářů, která proběhla v Praze. Porazili nás pouze žáci pražského gymnázia. Velký dík tu patří především paní učitelce Pokorné, která šestáky a Vašíka Trpišovského připravovala.

Nezaháleli ani paní učitelé a paní učitelky. V okolí školního altánu došlo k výsadbě sbírky dřevin a bylin, na kterou získala dotaci z Ministerstva životního prostředí paní uč. Nováková.

Společně jsme se podíleli na přípravách výročí 350 let školství v Červených Pečkách. Paní uč. Kopecká připravila vystoupení pěveckého sboru složeného z filmových písní z dětského muzikálu Ať žijí duchové, paní uč. Vejtrubová s dramatickým kroužkem předvedla krátké ukázky ze života ve škole kdysi a dnes a naši nejmenší z MŠ potěšili pásmem dětských básniček. Všichni ostatní se podíleli na výzdobě školy, připravovali interaktivní prezentace v jednotlivých třídách, drobné dárečky návštěvníkům a lahodné pohostění. Oslavy se zdařily, počasí nám nakonec i přálo. K dobré slavnostní náladě přispěla dechovka Kmochocka, výborná zmrzlina paní Beranové i pochoutky z grilu od pana Blažeje. Doufám, že všichni, kdo nelenili a přišli slavit s námi, byli spokojení a potěšeni. Školní rok zakončíme Pasováním předškoláků na školáky a Vyřazením devátáků. Poslední akce proběhne ve středu 26. 6. od

15.00 hod. v tělocvičně školy. Rádi Vás přivítáme a společně se rozloučíme se školním rokem.

Všichni se už věnujeme plánům na Kolínské sportovní hry a třídní výlety. Netrpělivě vyhlížíme prázdniny a těšíme se, že nám bude snad už konečně přát i počasí.

Mgr. Štěpánka Hanzlová, ředitelka školy

Soubor čtenářů 2013 naši žáci se umístili na 2. místě!

Žáci 6. třídy se 17. května zúčastnili v Praze finálového kola soutěže Soubor čtenářů, která proběhla v rámci kampaně „Rosteme s knihou“ (www.rostemesknihou.cz) a byla určena pro kolektivy 6. tříd ZŠ a odpovídající třídy gymnázií. Organizátoři soutěže se inspirovali švýcarským projektem „La bataille des livres“ (Bitva knih).

Úkolem dětí bylo přečíst některou ze zadaných knih, celkem jich celý kolektiv musí přečíst pět, žáci si knihy mezi sebe rozdělí. Ze své četby si děti dělají během četby poznámky, strukturovaný zápis napomáhá metodě analytického čtení. V soutěžním kole pak celý kolektiv co nej přesněji odpovídá na dvacet pět soutěžních otázek, které prověří znalosti žáků získané četbou. K vyplňování otázek mohou žáci používat poznámkový blok, ale na zadané otázky musí odpovědět během několika málo minut.

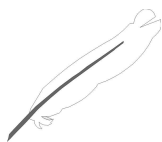
Naši žáci se na soutěž připravovali dva měsíce a z celkového počtu čtyřiceti tří přihlášených škol se umístili na krásném 2. místě. Žáci dosáhli vynikajícího výsledku, prokázali mimořádné schopnosti ve čtení a dovednost dobře spolupracovat v rámci kolektivu. Děkuji také Vaškovi Trpišovskému, který se spolu se šestáky do soutěže zapojil.

Velmi oceňuji snahu a píli dětí a gratuluji všem žákům k úspěchu!

Mgr. Barbora Pokorná

Procházka kolem svaté Barbory

V sobotu 9. 3. jsem byla u táty a tety v Kutné Hoře. Táta opravoval skřín, teta vařila a já se ukrutně nudila. Najednou teta říká: „Co kdybychom se šli projít kolem Barbory?“ A za chvíli už jsme u ní stáli a kochali se její nádherou. Osvícená Barbora byla překrásná!

Po chvíli se táta otočil, koukal, jak jsou opravené cestičky a celé okolí. Potom nám vyprávěl, jak ten čas letí, že mu připadá, jako by tady včera se sestrou, bráchou a kamarády cvrkali kulíčky. Ale už je to 30 let. Potom nám vyprávěl ještě spoustu zajímavých věcí. Tu noc jsem se ve snech ještě stále vracela k nádhře Kutné Hory. Tento den neboli zakončení dne se mi moc líbilo!

Kristýna Loudová, žákyně 4. třídy

Dopravní soutěž

Ve středu 22. 5. se konalo v Kolíně na dopravním hřišti Okresní kolo dopravní soutěže. Naši školu jsme zastupovali v kategorii mladších žáků. Na místě každý dostal startovní číslo a kartu, na kterou se zapisovaly trestné body a také svačinu v podobě sodovky a řízku s chlebem. V 9,00 byla soutěž zahájena. Jako první probíhal v učebně 25 minutový test. Nebyl moc jednoduchý, ale zvládli jsme ho celkem dobře. Potom byla jízda na dopravním hřišti. Každý z nás dostal jiné pořadí jednotlivých stanovišť, která jsme měli za úkol projet do 5 minut. Na dodržování dopravních předpisů dohlíželi policisté. Nebylo to tak snadné, ale proti tomu, co nás čekalo, to byla úplná hračka. Třetí stanoviště byla totiž jízda zručnosti. Skládala se z projíždění mezi různými překážkami, přejezdu po prkně, slalomu, projíždění brankou a mezi kolejnicemi a z káči. Káča jsou takové dva stojany a na jednom leží předmět na provázku, který je přidělaný k druhé tyči. Museli jsme předmět chytit, objet oba stojany a vrátit ho na původní místo. Po celou dobu jsme nesměli šlápnout na zem. Za každý dotek nohy nám rozhodčí připsal trestný bod. Pěkně jsme se u toho zapotili. Naposledy bylo plnění zdravotní vědy a ta byla určitě nejtěžší.

Po splnění všech úkolů jsme si koupili něco dobrého na zub a pak už jen netrpělivě čekali na vyhlášení pořadí. Návrat domů byl celkem veselý. Z 12. družstev v naší skupině jsme skončili na 4. místě, ale jen o 1 bod za třetími!

*Simona Králová, Barbora Hynčicová,
Martin Pešout, Ladislav Kudrna*

Základní škola bude mít přírodní učebnu – „Živá sbírka bylin a dřevin“

Ministerstvo životního prostředí

Tento projekt byl financován z prostředků Revolvingového fondu MŽP

Zhruba před rokem jsme se zúčastnili vypsaného grantu MŽP o přírodní učebnu. Pochvilně jsme vypracovali projekt a potom už nám nezbývalo nic jiného než čekat, zda uspějeme či ne.

Čekání se vyplátilo. ZŠ dostala od Revolvingového fondu MŽP 70 000 Kč. A dnes už probíhají již předem vytýčené práce, a to omlazení přestálých dřevin, vyměření záhonů a vysazují se zde dřeviny, byliny a solitérní stromy. A kde se naše malé arboretum nachází? Nachází se u již stávajícího altánu, kde se nabídl prostor pro vytvoření celku a vytvoření tak přírodní učebny. A jaké rostliny jsme vybírali? Naším cílem bylo vysadit rostliny pro náš kraj typické, tradiční a také ovocné, protože je ve škole mnoho mlsných jazyčků.

Práce budou dokončeny s koncem školního roku.

Snad se nám dobrý záměr povede.

Jana Nováková

„Tento dokument byl vytvořen za finanční pomoci Revolvingového fondu Ministerstva životního prostředí. Za obsah tohoto dokumentu je výhradně odpovědná Jana Nováková, ZŠ Červené Pečky a nelze jej v žádném případě považovat za názor Ministerstva životního prostředí.“

Základní škola pomáhá

Touto cestou bych chtěla poděkovat všem, kdo sbírali víčka od PET lahví.

V televizi neustále probíhají všelijaké sbírky, a tak děti přišly s nápadem také někomu pomoci a tím mu ulehčit trápení. Proto jsme se dohodli a začali víčka sbírat. Potom vyvstala otázka – komu pomoci, kde sehnat kontakt, aby z naší mravenčí práce neměl užitek někdo, kdo to vůbec nepotřebuje? Nastalo pátrání a už víme přesně, kam víčka poputují. Poputují jedné holčičce, které je necelý rok, a narodila se s nemocí tzv. motýlí křídla. Bohužel se naším sběrem neuzdraví, ale léčba a obvazový materiál je drahý. Proto ten sběr. Sběr víček pro tuto holčičku končí v červnu, kdy pro ně přijede kamion.

Kolik víček jsme nasbírali? 170 kg. Vypadá to málo, ale zvažte si doma jedno víčko a potom si jen představte tu hromadu, co skladujeme v suterénu.

Od září chceme touto cestou dále pomáhat a věřím, že nás podpoříte.

DĚKUJI.

Jana Nováková

Dramatický kroužek

Už jste někdy potkali v dnešní době pana Jana Amose Komenského procházet se po naší škole? Tak to se vám mohlo stát při příležitosti výročí školy. A nejen to! Musím to hned vysvětlit...

Naše vystoupení mělo provést diváky školou minulosti a současnosti. Jak to provést, to nebylo těžké, protože mám kolem sebe na kroužku samé šikovné děti a moje nápady skvěle realizovaly.

Třeba Lukáš Minarčík, coby nezbedný žák, musel vydržet tahání za uši a málem i výprask rákoskou od přísného učitele (Šárka Šilingrová), a nebýt příchodu pana Komenského v podání Báry Papcunové, nevím jak by to dopadlo...

To uličnice (Tamara Krumichová) určitě neunikla následkům svého chování v současné škole a chudák její maminka Adéla Vokáčková, která vyslechla od paní učitelky takovou „pochvalu“, že se dlouho nemohla vzpamatovat a rodinné konto se vyčerpalo po úhradě roštáren malé školačky.

Nakonec hudební číslo a prezentace všech vyučovaných předmětů ve škole, děti si vyrobily na trička obrázky a vymyslely další úpravy kostýmů na jedničku.

Když jsme trénovali, užili jsme si plno legrace a nebojte, všichni to přežili bez úhony, žádné ucho neupadlo a rákoska se zase stala ukazovátkem. Všem dětem za jejich výkon děkuji, zaslouží velkou pochvalu.

Věra Vejtrubová

Krabičkování

Všem příznivcům a sběratelům krabiček od čaje oznamujeme, že jsme překročili šestitisícovku. Obyčejná krabička jinde končí v popelnici nebo v kamnech. Tak to neplatí o Červených Pečkách a okolí. Tady totiž krabičky končí u nás ve škole a zvyšují náš rekord. Skvělá zpráva je, že prvenství nám už nikdo v České republice nevezme, ale sbíráme dál.

Nyní trochu čísel. Rozšířily se řady našich sběratelů – je nás víc jak šedesát a to nepočítám rodinné příslušníky a jejich příbuzné. Pomáhají nám také se sbíráním i různé občůdky, zapojila se také mateřská školka a také pečecké služby jsou pro nás nepostradatelné.

Krabičky cestují na pomoc našemu rekordu i z Moravy. Velmi důležitým členem sběratelského týmu je Václav Trpišovský, který vede evidenci všech krabiček a vytvořil i nástěnné počítadlo na záznam rekordu. Než bych vypsal vás všechny, kteří se na vytváření rekordu podílíte, byla by asi nutná příloha čtvrtletníku. Co k tomu dodat? Velikánské díky všem a až si vychutnáte čajový nápoj, věnujte krabičku prosím nám, krabičkářům nebo krabičkovníkům? Za každou děkujeme.

Věra Vejtrubová

Střípky z MŠ

Konec školního roku se rychle blíží a s ním přibývá množství akcí pořádaných mateřskou školou. Pro rodiče asi nejvýznamnější byl zápis do MŠ. Z celkového počtu 41 zapsaných dětí bylo přijato 25 dětí. Z toho 5 dětí z Nebovid, 1 dítě z Grunty a 19 dětí z Červených Peček a obcí pod ně spadajících.

Další akcí byly jarní besídky pro rodiče, na kterých děti ukázaly, jak jim výchovně vzdělávací činnost v MŠ prospívá a co všechno se dokáží naučit a svým rodičům předvést pod vedením třídních učitelek. Během měsíce května a června děti vyjedou z Červených Peček na zámek Loučeň a do Obory ve Žlebech.

V měsíci dubnu byl v MŠ uskutečněn projekt Den Země.

Smyslem projektu „Den Země“, konaného 22. dubna, bylo rozvíjet u dětí prostřednictvím různých činností kladný vztah k sobě, přírodě a prostředí, ve kterém žijeme. Z tohoto důvodu byl již celý týden spjatý s naší planetou. Každý den chodily děti oblékány podle charakteristických barev Země, popřípadě jednotlivých živlů, kdy výstupem byla i řada výrobků s tím spojených. Pro děti se tak tento tzv. barevný týden stal nevšedním zážitkem, při kterém měly možnost přijít do školky stejně barevně oblečené jako jeho kamarádi. Již po odchodu domů s rodiči se tudíž z šatny ozývaly věty typu „zítra budeme jako žlutáskové“, „nejlepší bude oranžový den, to budou i buřty“.

Dominantou týdne se stal však již výše zmíněný projektový den s názvem „Den Země“, orientovaný na ochranu našeho prostředí, především lesů. Již od rána se tudíž i jednotlivé činnosti nesly v tomto duchu. Děti se tak seznamovaly s důsledky poškozování přírody, ale i možnostmi, jak naší přírodu ochraňovat. Nechyběla ani výroba

medaile s mottem „Chráníme naše lesy“ a čepičky z novinového papíru. Následovala Cesta za pokladem, spojená s plněním úkolů zaměřených na ochranu životního prostředí. Všichni „malí ochránci přírody“ dorazili až k místnímu lesíku, kde proběhlo vyhodnocení celého dne a nechyběla ani sladká odměna. Projekt byl zakončen sběrem odpadků v okolí mateřské školy, kde byly děti blíže seznámeny s možností třídění odpadu a následné recyklace.

Pučálková O.

Měsíc duben jsme zakončili exkurzí „předškoláků“ do Kolína. V pátek 26. dubna jsme s nejstaršími předškoláky vyjeli do Kolína, abychom shlédli výstavu o životním prostředí pořádanou Odborem životního prostředí a zemědělství MěÚ Kolín. Nejeli jsme s "prázdnou hlavou", s p. učitelkami jsme si o všem vyprávěli, o přírodě, o krmení zvířátek, o úklidu, o třídění odpadu, prostě o všem, co se nás a životního prostředí týká. V suterénu Městského společenského domu nás překvapila živá zvířata (tele a 3 selátka). Zkusili jsme si dojít na připraveném trenážeru a vůbec to není jednoduché, jak jsme si mysleli. Hod na cíl, to už jsme zvládli jistě, máme "natrénováno" ze školky. Za dobrý výkon jsme si odnesli sladký tvaroháček. V 1. a 2. patře nás čekaly poznávací soutěže, viděli jsme vycpaná zvířata, přírodniny, malé a velké ryby v akváriu, trofeje myslivců. Zasoutěžili jsme si, poznali jsme spoustu zvířat a dravců a za správné odpovědi jsme získali diplom a dětské časopisy. Bylo krásné a slunečné počasí a nám se do školky ještě nechtělo. A tak jsme se vydali na procházku přes Lávkou k Labi. Tam jsme si odpočinuli, doplnili tekutiny a zblízka si prohlédli divoké kachny. Do školky jsme se vrátili trochu unaveni, ale se spoustou nových poznatků a krásných dojmů a prožitků.

Lodinská B.

Ke konci května bylo uspořádáno pro rodiče a děti z MŠ „Rodinné odpoledne“.

Ve čtvrtek 23. 5. se uskutečnilo na zahradě MŠ naplánované zábavné sportovní odpoledne pro rodiče a děti.

Po zahradě bylo rozmístěno osm stanovišť, na kterých děti plnily úkoly - rodiče převáželi děti na vozíku, děti nosily míček na lžici, zatloukaly hřebíky, stavěly z kostek drobné stavby, prohazovaly míčky, přenášely vodu v kyblíku, přecházely po lavičce se zavázanýma očima a nakonec se sklouzly po skluzavce. Za každý splněný úkol dostaly obrázkové razítko. V cíli je potom čekala sladká odměna s medailí a diplomem.

Návštěvníci tohoto sportovního odpoledne si mohli odnést dárečky, které namalovaly děti z mateřské školky. Velký úspěch a velkou radost měly děti, když si mohly nechat namalovat na tváře motýlky a berušky. Připraveno bylo malé pohoštění a táborák s opékáním vuřtů. I přes velké obavy z nepříznivého počasí se nám tak odpoledne rodičů s dětmi vydařilo.

Pražáková M.

Poslední akcí bude slavnostní rozloučení „předškoláků“ s mateřskou školou. Mateřská škola se snažila během školního roku uskutečnit dostatečné množství akcí různého zaměření ke spokojenosti dětí a rodičů, což se jí snad podařilo. O prázdninách bude MŠ v provozu tři týdny v měsíci červenci.

Chtěli bychom nyní na konci školního roku popřát všem příjemné prožití prázdnin a v září opět v MŠ nashledanou.

Za MŠ Beňovská H.

SERIÁL: „VÝZNAMNÉ STAVBY V NAŠEM OKOLÍ“

Dnešním číslem vychází dvanáctý z pravidelné série článků, která si klade za cíl přinášet na stránky Čtvrtletníku něco z bohaté historie domů v našem městysi a jejich majitelů.

DŮM čp. 42 BENDOVA UL. bývaly zde obchodní aktivity

Než přistoupíme k líčení životaběhu dalšího stavení, které dnes patří Hervertově rodině, dovolíme si na tomto místě malé odbočení.

Pozorný čtenář, pokud si zatím nevšiml či neuvědomil, tak se u řady těch nejstarších domků či hospodářství setkal s konstatováním, že byly vrchností prodány roku 1668.

Zeptejme se tedy proč právě v té době.

Ti, co mají alespoň základní znalosti o dění v obci, jistě vědí, že v tomto období panství patřilo nejvyššímu komorníkovi a jednomu z místodržících království českého, Hanuši Bedřichu hraběti Trauttmansdorffovi. Tento vysoce postavený člověk vlastnil zdejší panství v letech 1655-96. Období za jeho držby lze právem označovat za „zlatý věk“. Svými rozhodnutími výrazně ovlivnil nejen současnost, ale i časy příští.

Ti znalejší si jistě vybaví, že právě v šedesátých letech se odehrával v obci opravdový stavební boom a to zásluhou nového držitele. Ten proto, aby měl spolehnutí a jistotu v podnikání, sem nechal přestěhovat řadu svých poddaných právě ze svého panství Litomyšl, kde měl sídlo.

Na počátku bylo třeba ještě dokončit odstraňování škod, které zde napáchaly vojenské kamarily, jež se zde prohaly během třicetileté války. Po stabilizaci pak bylo přikročeno k akcím, které měly novému panství přidat na lesku, který by odpovídal nejen jeho ctižádosti ale i jeho společenskému postavení.

Na sklonku padesátých let se začal stavět nový pivovar, který měl nahradit ten původní z roku 1613, který stál na východ od dnešní budovy Obecního domu (dnes Úřad městyse) a byl ve válečných časech poničen a následně zbourán. Na počátku šedesátých let byla opravena budova nové školy, ve které začalo učit r. 1663, tedy ve stejné době, kdy byl dostavěn pivovar. Celá šedesátá léta se stavěl nový zámek, který se měl stát sídlem panství.

Financování těchto staveb si vyžádalo jistě nemalé částky. Hrabě Trauttmansdorff jako bohatý a vlivný člověk měl jistě rámcovou představu, kolik bude potřebovat finančních prostředků na uskutečnění svých záměrů. Ale tak jak se to děje i dnes, vždy dojde během výstavby z různých důvodů k navýšení předpokládaných nákladů.

Žádná kapsa není dostatečně hluboká, aby vše vydržela. Zřejmě se přestalo dostávat hotových peněz a rozvažovalo se o dalším zdroji. A jako nejreálnější se ukázal prodej toho, co bylo na samotném panství k dispozici. A tím byly chalupy a pozemky.

A to se přihodilo právě v době, kdy stavební práce na nové zámecké budově pokročily do závěrečné fáze.

Zřejmě, a ze zcela pochopitelných důvodů, se nejdříve prodaly grunty, za které se mělo stržit nejvíce. Byly to bývalý Prokorovský, v té době již označovaný jako Macháckovský (čp. 23) a grunt Pechovský (čp. 44) při kostele. Oba se prodaly po 400 kopách grošů míšeňských.

Pak následovaly menší hospodářství. Dědovský grunt (čp. 57) západně od kostela byl prodán za 300 kop a Procházkovský grunt (čp. 7) na městečku za 200 kop.

Nakonec byly prodány větší chalupy (čp. 42 a 43) po 60 kopách, menší (čp. 20, 41, 58-60) po 50 kopách.

Tak během jednoho roku změnilo majitele 13, jak se v té době říkalo, živností a bylo získáno 1.810 kop míšeňských grošů.

Zda to stačilo, se asi již nedozvíme. Ale můžeme jen říci, že peněz není nikdy dost. Dočasná nouze ale byla zřejmě jen přechodná, neboť stavební aktivity došly ke zdárnému konci.

Zde připomeňme, že stejný způsob byl znovu použit kolem roku 1735, kdy se hledaly prostředky na uspokojení věřitelů, které byly spojeny s dluhy hraběte Bredy.

A nyní k samotnému domu.

Prvním nám známým hospodářem zde byl Tomáš Zavdil, který od r. 1654 držel Kalousovský, či později označovaný jako Macháckovský grunt (později čp. 23 – Jelínkovi).

Hned na počátku roku 1668, den před svátkem Tří králů (5. ledna), byla živnost připsána Jakubu Skřivánkovi, který za ni zaplatil 60 kop grošů českých. K tomu byl povinen třemi dny v týdnu pěší robotou, ročně vrchnosti platil jednu kopu grošů úroku a odváděl jednu slepici, či za ni zaplatil sedm krejcarů.

Od počátku nového století zde seděli ještě bezdětní manželé Jiří a Anna Dolívkovi, kteří ji získali za stejný obnos jako jejich předchůdce. O deset let později již měli tři ratolesti, nejstarší Kateřinu a pak dva chlapce.

Od roku 1722 Dolívkovy vystřídala rovněž bezdětná rodina dvacátníka Lukáše Masopusta. Ten s manželkou Apolenou zplodil několik potomků. Lukášovi bylo stavení zapsáno v ceně o něco přesahující 57 kop grošů.

Po Lukášově smrti přešel úděl na počátku šedesátých let ve stejné hodnotě na jeho mladšího syna Václava. Chalupník Václav byl dvakrát ženatý. S první ženou Marií měl šest dětí, druhé manželství s rovněž starší Magdalenou zůstalo bezdětné.

Téměř šedesátiletý Václav přenechal živnost r. 1803 svému druhorozenému synovi Janovi. Jan byl prostým vojákem slavného solnohradsko-homorakouského 59. c.k. pěšího pluku arcivévody Rainiera. Regiment založený již r. 1682, jehož vojáci měli oranžovo-žluté výložky a žluté knoflíky, tmavomodré kabátce a světle modré spodky, sídlil v Solnohradu (Salzburgu).

Když Václav již pro neduhy a stáří nemohl hospodařit, předal Jan živnost svému nejmladšímu bratrovi Františkovi *1784. Polí při hospodářství bylo přes 9 strychů (necelé 3 ha). Jako vínek František dostal tažného vola, 2 krávy, 2 telata, vůz, pluh a brány. Nemovitost mu byla zapsána v ceně 425 kop 13. února 1805.

Pěší roboty bylo 3 dny v týdnu, úrok o sv. Havlu platil 1 zlatý a 10 krejcarů, vrchnosti odevzdával jednu slepici či 7 krejcarů.

Roku 1808 si František směnil toto stavení s Janem Štěpánkem za čp. 26 na městečku. Tohoto roku bylo stavení popsáno takto: světnice, síň, komora, kuchyň. K tomu stodola, sklep, špatně osázená zahrada a pole, vše oceněno na necelých 1.500 zlatých.

Za Jana Štěpánka bydlel v nájmu v domku mlynář František Voda s dcerkou a svojí matkou.

10. února 1816 hospodářství kupuje Jan Badich z Karlsdorfu na panství Malešovském s manželkou Annou za 1.770 zlatých.

Jan zemřel r.1821 a živnost přešla na jeho prvorozenou dceru Barboru, která se provdala za Františka Zoufalého.

O dva roky později, 19. května 1823, manželé nemovitost prodali za 1.900 zlatých Josefu Švejkovi a jeho manželce Anně.

V roce 1820 došlo ke snížení ceny oběživu na 40%, které se však na trhu s nemovitostmi projevilo s určitým zpožděním, ale ne tak výrazně.

Proto se není co divit, že se zde v poměrně krátkém období vystřídala řada majitelů.

Od Švejkových koupili stavení s příslušenstvím velmi výhodně 14. února 1826 manželé František a Anna Kalinovi za 1.220 zlatých a 46 krejcarů, ale zřejmě za účelem spekulace.

Již 5.října téhož roku je zapsána jako majitelka Kateřina Cukrová, která za něj zaplatila více než dvojnásobek, tedy 1.460 zlatých.

Po více než půl roce se opět mění majitel. 28.května 1827 kupuje Jan Poupa v zastoupení svého zetě Františka Eksnera a dcery Terezie hospodářství za 1.523 zlatých.

Aby změn nebylo málo, po čtyřech letech, 16. března 1831, kupují živnost za 1.610 zlatých manželé Václav a Kateřina Kuchařovi, ascendenti (předchůdci) pozdějších hostinských. Ti se ale ještě v té době živili pūdou.

Chalupník Václav zde bydlel s rodinou a zpočátku i s tchýní Magdalenou Vondráčkovou, v nájmu pak nepočetná rodina koláře Františka Vojtíška.

Kuchařovi si hospodářství ponechali téměř dvě desetiletí, než si koupili sousední domek čp. 107, tehdy ještě přízemní, zvaný fara, kam se po prodeji přestěhovali.

31. ledna 1850 nemovitost koupili bezdětní mladý Josef Záruba s manželkou Josefou. V domě s nimi bydleli ještě jeho rodiče, šedesátníci Jiří a Anna a pak i tchýně Marie Burdáčková.

Z jejich manželství se narodily tři děti.

Když se roku 1876 ženil nejstarší syn, pojmenovaný po otci, s Marií, byl jim domek připsán jako svatební dar.

Mladý pár se zřejmě postupně zadlužoval a tak byl nakonec nucen domek r.1897 prodat zdejšímu obchodníkovi a poštmistrovi Izraelitovi Šalamounu Zemánkovi. Šalamoun jej vlastnil jen zhruba rok. Následujícího roku zemřel a domek, tak jako ještě řadu dalších, dědila jeho manželka Kateřina. Ta však měla starostí dost a tak domek

s příslušenstvím prodala téhož roku manželům Františkovi a Marii Krásným.

Manželé Krásní koupili již roku 1867 domek čp. 53 v uličce za kostelem, tedy podle dnešního označení ve stejné ulici, pojmenované po prvním prvorepublikovém starostovi. Ten postoupili na svého syna Aloise a jeho stejnojmennou manželku.

Rodiče se po uvolnění domku přestěhovali do nové akvizice. Z jejich dvou dětí pak s nimi bydlela ještě jejich dcera Aloisie, provdaná Jedličková, která se po ovdovění vrátila domů se svými dvěma syny, Josefem a Aloisem.

Původně rolník František Krásný si v domku ve svých šedesáti letech na základě živnostenského povolení otevřel roku 1899 obchod smíšeným zbožím. Domek pak byl v roce 1901 přestavěn. V obchodě však prodávala jeho dcera Aloisie. Když František r. 1917 zemřel, domek přešel na jeho vdovu a r. 1918 po vzniku republiky pro obchod získala povolení sama Aloisie. Po matčině smrti r. 1931 dědila dům.

V roce 1939 se oženil její mladší syn Alois, doktor práv a ona nechala novomanželům připsat domek jako svatební dar. Jelikož jí bylo v té době již sedmdesát let, v obchodě pokračovala od této změny v nájmu Helena Benešová, která se živností skončila r. 1951. V domku byla pak až do r. 1956 zubní ordinace.

Pět let poté koupili domek manželé František a Božena Čábelovi. Po pětadvaceti letech přešel domek na jejich dceru Alenu, která se provdala za doktora práv Zdeňka Herverta.

Ti původní domek zbořili a na jeho místě postavili novostavbu, kterou vlastní do dnešních dnů.

Ing. Heřman Kraml

Memoriál Hany Moravcové, Standy Petruse a Jaromíra Pilného

Memoriál – tradiční střediskový skautský závod letos proběhl 27. 4. 2013. Sraz všech účastníků byl již v osm hodin ráno a brzy po něm následoval slavnostní nástup v krojích. Během něj jsme si připomněli památku Hany Moravcové, Jaromíra Pilného a Standy Petruse, na jejichž počest se závod pravidelně koná.

Krátce po nástupu se tříleté skupinky dětí z jednotlivých oddílů seřadily u startu. Trasa závodu byla tentokrát nová – hlídky zamířily po barevných fáborkách z parku na Parkán, dále směrem na Dobešovice, hlavně do jejich okolí a potom zpět ke klubovně. Po cestě závodníci čekali dohromady 9 disciplín – zdravotěžeň, střelba, šifrování a myšlení, oheň, všeobecné znalosti, příroda, vlast a skauting, uzle a orientace. Na každé disciplíně hlídky sbíraly body jak za znalosti, tak za chování a do celkového ohodnocení se jim počítal i čas, který strávily na trase.

Devítka a jejich úspěšné hlídky

Vzhledem k vysoké účasti se závod trochu protáhl, ale nakonec přišlo i toužebně očekávané vyhlášení výsledků a rozdání cen třem nejlepším hlídkám v každé kategorii. Závod se celkově velmi povedl.

Jedenáctka se svými úspěchy

Mladší dívky:

1. místo - 9. oddíl

Tamara Krumichová; Zuzka Roškotová; Kristýnka Vatlachová; Anna Literová

Starší dívky:

1. místo - 7. oddíl

Tereza Jirků; Zuzka Heřmánková; Iveta Zvoníková

Mladší kluci:

1. místo - 13. oddíl

Pavel Papcun; Mírek Papcun; Ondra Polívka

Starší kluci:

1. místo - 11. oddíl

Jan Kolovecký; Marek Horáček; Tomáš Toms

Jana Matoušková - Hermi

Plážový narozeninový dort

18 let. Práh dospělosti. Právě toto pořadové číslo je letos neodmyslitelně spjato s turnajem v plážovém volejbalu, který proběhne třetí červnový víkend v zámeckém parku v Červených Pečkách.

Souboje na hřišti

A jaké základní ingredience použili pořadatelé na narozeninový dort pro osmnáctiletého oslavence? Jako základ pro korpus je použito hřiště na plážový volejbal, zázemí pro hráče a návštěvníky turnaje a dvacet čtyři tříletých mužstev. Toliko tři základní suroviny pro přípravu moučníku. Vše se začne zpracovávat 14. den měsíce června roku 2013, když hodiny v Greenwichi odbijí 15 hodinu. Jelikož není radno přípravu základu dortu ošidit, vše bude pod dohledem pořadatelů mícháno a zpracovááno do páteční půlnoci tak, aby bylo v přípravě, po krátké odmlce, pokračováno v sobotu od brzkých ranních hodin až do pravého poledne. Úderem sobotního poledne bude hotov základ pro dort, který ve zbytku dne bude za snahy všech

přítomných zdoben tak, aby náš 18-letý oslavenec byl v závěru dne spokojen. Nejdříve bude dort zdoben nezapomenutelnými kulinářskými finesami, které zaberou takřka celé sobotní odpoledne. Místři svého oboru pak laskomině dodají konečnou okolo 18 hodiny večerní a to tak, aby byl konečný výsledek všech znám kolem 20 hodiny.

Vítězové roku 2012

A aby všem šla „práce“ pěkně od ruky, pak ti, kteří připravují vstupní suroviny dlouho před oním červnovým víkendem, zajistili na páteční večer (21.00 hod) hudební zpestření v diskotékovém rytmu spojené s videoprojekcí.

A co by to bylo za oslavy bez patřičného hudebního antré, které odpovídá věku oslavence. A tak v závěru celé akce (sobota 21. hod.) budou oslavenci přát a hrát skupiny: Marek Jelínek & spol., Tleskač a AC/DC revival.

A tak za všechny, kteří shánějí základní suroviny pro výrobu dortu, přijměte pozvání na oslavu 18-tin našeho-vašeho oslavence.

Za celý přípravný tým Aleš Šibrava

SEZNAMTE SE

Malé a vcelku jednoduché bez detailů „curriculum vitae“ aneb běh života pana **Zdeňka Arnože**

Narodil jsem se v Nebovidech. Otec byl zedník a maminka švadlena. Otec byl výborný trumpetista. Do obecné školy jsem chodil v Nebovidech, učil mě pan řídící učitel Volf. V roce 1943 jsem přešel do 4. třídy v Červených Pečkách, kde rodiče postavili rodinný domek. Škola byla za války uzavřena pro německou mládež, vyučovalo se v hostinci v Nebovidech a později v hostinci u Kaislerů v Červených Pečkách.

Po ukončení školy v Červených Pečkách jsem nastoupil do učení v podniku AVIA Čakovice jako zámečník v leteckém průmyslu až do roku 1948 a začal studovat Střední průmyslovou školu v Mladé Boleslavi.

Při vojenských odvozech jsem se nechal zlákat na Vojenskou leteckou akademii s nástupem do Dolního Kubína na Slovensku. Po smrti generála letectva došlo k změnám v letectvu a dotklo se to i mé osoby.

Dobrovolně jsem přešel do zřízeného leteckého útvaru brigádníků do dolů v Karvině. Fáral jsem do dolů I. máj a Mír a absolvoval Závodní školu práce jako rychlorazíč na překopech a byl předák party v podzemí. To mi pomohlo při žádosti prezidentu A. Zápotockému o propuštění z vojenské školy.

Po odchodu do civilu jsem nastoupil na ředitelství Středočeských cihlen v Molitorově. Práce byla fantastická, ale to dojíždění. Po dvou letech jsem přešel do OPK Kolín, dále do OPMP Český Brod, kde jsem zastával funkci vedoucího odd. Konstrukce a vývoje.

V lednu 1974 jsem nastoupil do JZD Červené Pečky do funkce vedoucího projekce. V této době jsem se zapojil do práce na MNV v Červených Pečkách jako člen stavební komise. Rekonstrukce Sokolovny byla moje první AKCE Z. Po volbách v roce 1976 jsem

byl zvolen neuvolněným tajemníkem MNV a ve funkci jsem vytrval až do vlastní rezignace v roce 1990.

Mohu-li vzpomenout, tak popíši akce za aktivity občanů a přátelské vztahy mezi MNV a předsedou JZD p. Krupičkou, vedoucím podniku Benzina p. Novotným, vedoucím podniku Cihelna p. Janovským, vedoucím Dřevodružstva p. Holečkem a náčelníkem vojenského útvaru p. Richterou. Akce - postupné zpevňování ulic asfaltovým povrchem s položením obručníků, školní jídelna, mateřská školka, trafostanice, rekonstrukce budovy NV, výměna oken ve škole, zdravotní středisko, první část kanalizace a čistíčka v místě bývalé pily, demolice starých neobydlených domů, tenisový areál a to vše je jen vzpomínkou na uplynulý čas.

V roce 1954 jsem se oženil po čtyřleté známosti s Irenou Vítovou. Narodily se nám 2 dcery, Veronika a Monika. Přestavili jsme původní domek rodičů. V roce 1970 jsme začali stavět vlastní domek u lesíka, naproti kapli Hrubých a blízko hřbitova, takže to nebudeme mít daleko. U domku jsem si postavil dílničku a část pro domácí zvířata – slepice a králíky. V dílně se věnuji své zálibě, práci se dřevem, a to až do současné doby. Dcery bydlí se svými rodinami mimo Červené Pečky. Mám tři vnučky - Helenu, Pavlínou, Kristýnu a vnuka Martina. Našimi současnými aktivitami jsou hlavně pořádání a účast na setkáních se svými spolužáky.

Zdeněk Arnož

Do dalších let přejeme panu Zdeňku Arnožovi a paní Irence pevně zdraví a stále dobrou náladu.

Miškovská Věra

Klid v přírodě prospívá zvěři

Myslivci vyzývají návštěvníky lesů, luk, polí a sadů, aby se v současné době chovali mimořádně ohleduplně a dodržovali v lesích klid. Právě nyní totiž vrcholí období kladení mládřat. Dále žádáme motorkáře a jezdcy na čtyřkolkách o shovívavost k přírodě a zvěři. Nebezpečí tyto stroje představují nejen v tom, že zvěř ruší, ale především tím, že mládřata mnohdy končí pod koly rychlých čtyřkolek a motorek, kterým nemohou uniknout.

Myslivci současně upozorňují na nutnost mít svého pejska při procházce přírodou pod kontrolou tak, aby nenaháněl například srnčí zvěř. Bezohledné rušení zvěře a volné pobíhání psů je v tomto období pro zvěř velmi škodlivé. Ohroženy nejsou jenom dospělé matky, ale zejména mládřatům hrozí bezprostřední nebezpečí zadávením. Psi dále ruší na zemi hnízdící ptáky, kterým se častějším opouštěním hnízda snižuje líhnivost snůšky, či hnízdo zcela opouštějí.

Dále radíme, jak se zachovat při nálezu opuštěného mláděte. "Pokud někdo nalezne opuštěné mládě na louce, v sadě, či v blízkosti lesa, je nutno jej ponechat na původním místě a co nejdříve nejkratší cestou se vzdálit od tohoto místa, aby nezanechal pachovou stopu v blízkosti mláděte. Pokud bychom se mládřat dotýkali, můžeme je svým chováním odsoudit na smrt, protože je matka již nemusí přijmout".

Velkým nebezpečím je pro zvěř také velkozáběrová zemědělská mechanizace tažená silnými a rychlými traktory. Tyto stroje nejčastěji ohrožují a masakrují zajíce a srnčí zvěř, kteří se pohybují po polích a nemají téměř žádnou šanci strojům včas uniknout. Proto žádáme hlavně zemědělce, aby v době senosečí na loukách a při pracích na polích věnovali tomuto problému velkou pozornost.

Nyní bych chtěl veřejnost seznámit stručně s vlastní prací myslivců v MS „OBORA“ Červené Pečky v minulém čtvrtletí.

V měsíci dubnu jsme zahájili pravidelné sobotní brigády na dokončení stavby nové myslivny v Opatovicích. Mimo tyto brigády jsme se věnovali výstavbě, opravám a asanacím mysliveckých zařízení, taktéž úpravám a osevům mysliveckých políček. V měsíci květnu již začíná lovecká sezóna a to odstřelem srnců v první věkové třídě, takže se může stát, že ve večerních a brzkých ranních hodinách potkáte myslivce v přírodě, aniž to budete čekat.

V poslední řadě bych chtěl pozvat veřejnost na již **tradiční setkání na Myslivně v Opatovicích v sobotu 25.6.2011 od 16.⁰⁰ hodin, spojené s kvalitním občerstvením.**

Pavel Balvín

ČEPEČKY NA VODĚ

Vše začalo nevinným rozhovorem při vytyčování stavby rodinného domu s Dušanem Bartůňkem – rodákem z Červených Peček. Dušan mi vyprávěl, co všechno jejich firma Outdoored pořádá a přitom mne pozval k účasti na závodech **DRAČÍCH LODÍ** v rámci Svátků Labe v Týnci nad Labem. Tato nabídka mne velmi zaujala, protože Češi jsou národem vodáků a mnoho z nás alespoň jednou nějakou řeku už sjelo. Začal jsem tedy shánět posádku a kde jinde, než mezi sportovci. Oslovil jsem tenisty, volejbalisty i jiné příznivce pohybu a společné zábavy. Velmi mne potěšilo, že účast přijali i všichni učitelé (muži) z naší základní školy.

Tady si dovoluji informovat méně znalé čtenáře, že dračí loď je dlouhé štíhlé plavidlo, které je poháněno dvaceti pádlaři, na špičce sedí bubeník (nebo bubenice) a na konci je kormidelník. Před bubeníkem je loď ozdobena dračí hlavou a za kormidelníkem pak ocasem. Většinou se závodí na krátké trati, v Týnci to je na 200m proti proudu a závod je určen pro amatérské posádky. Dle propozic závodu měly být v každé posádce alespoň 4 ženy, či dívky. V Týnci n.L. se letos konal už 4. ročník závodů a protože v rámci Svátků Labe je to také dětský den, je logické, že termín byl stanoven na 1. června.

Celý tým vydatně zmáčený deštěm

Ale zpět k naší posádce. Základ týmu vytvořili obyvatelé či učitelé z Červených Peček a vypůjčili jsme si proto název **ČePečky**. Pořídili jsme si i stejná trička (jak jinak než červená) s černým nápisem na zádech i na prsou. Ač se někteří členové posádky dříve vůbec neznali, rychle jsme vytvořili výbornou partu, pro kterou mám jen slova chvály. Potěšila mne spolehlivost – co slíbili, to dodrželi. V týmu byli dva velmi zkušené vodáky, Honza Šulc a Roman Lang, kteří byli logicky usazení jako háčci, což jsou v této lodi nejdůležitější a nejzodpovědnější místa vpředu. První jmenovaný Honza je členem vodáckého oddílu Fortuna v Kolíně a nabídl nám možnost tréninku na jejich dračí lodi. Nabídku jsme využili ke dvěma tréninkovým jízdám po Labi a Sandbergu a jak se později ukázalo, byl první trénink za deště tou správnou přípravou na závody. V sobotu 1. června totiž bylo velmi nepříjemné počasí: chladno, ráno zataženo a od 9-té hodiny vytrvalý a místy hodně intenzivní déšť. Pro účastníky to bylo nepříjemné a pro organizátory skoro tragické. Měli totiž kromě závodů dračích lodí připraveno mnoho atrakcí zejména pro děti a „díky“ ošklivému počasí tam mimo závodníků skoro nikdo nebyl. K závodům dračích lodí se přihlásilo letos rekordních 17 týmů, ale asi vlivem počasí se jich nakonec prezentovalo jen 13.

ČePečky v akci

Dopoledne bylo vyhrazeno na zkušební jízdy, kdy každá posádka dostala přidělené „profesionální“ bubeníky a kormidelníky. Měli jsme štěstí na skvělou bubenici, která nás učila správný styl na této lodi. Vlastní závody začaly v 11.30 hod. rozjížděkami. Každý tým měl dvě jízdy (pokždé s jiným soupeřem a v jiné dráze) a součet časů pak stanovil pořadí pro finálové jízdy. Obě své rozjížděky jsme vyhráli a časem jsme se nominovali do finále B. Poslední náš závod byl nejvyrovnanější, ale nakonec i tuto jízdu jsme těsně vyhráli a obsadili tak výborné 4. místo. Pro mne to byl nečekaný úspěch, protože jsme měli největší zastoupení žen -9 a průměrným věkem jsme jistě patřili k „nejzkušenějším“. Přesto, že bylo mimořádně ošklivé počasí a po každé jízdě jsme byli úplně mokří, neztráceli jsme dobrou náladu (svědčí o tom všechny pořízené fotografie) a pěkně si celý den užili.

Chvilka úlevy po dojezdu

Ještě jednou tedy všem děkuji za výbornou reprezentaci a bylo by nespravedlivé, kdyby někdo ze skvělé posádky nebyl jmenován. Proto na závěr uvedu všechny: Bartůňek Martin, Bartůňková Jitka, Čábelová Katka, Dušek Jakub, Dušková Iveta, Dvořáková Lída, Hošek Lukáš, Chroust Míla, Kopřiva Petr, Kubín Míla, Kubínová Iva, Lang Roman, Langová Kristýna, Procházková Petra, Sosnovcová Alena, Suchan David, Šulc Jan, Šulcová Jarka, Trachta Robert a Volejník Petr.

Ing. Miloslav Kubín

Sokolovna - stoletá dáma, část II.

V minulém čísle Čtvrtletníku jsme vás seznámili se vším, co předcházelo samotnému postavení budovy sokolovny. V tomto článku vám chceme poskytnout svědectví o tom, jak nově postavenou sokolskou tělocvičnu vnímali sami sokolové. V plném znění vám přinášíme zprávu z Valné hromady TJ, jak ji zapsal jednatel TJ pan Stanislav Pařez. Píše se v ní:

Zbudování vlastního stánku, sokolské tělocvičny

Za okolností krajně nepříznivých, jak ze stránky politické, tak i finanční, počalo se o tomto takřka nemožném ideálu uvažovat i hle, bratři i sestry kam vede a co zmůže železná vůle a vzájemná podpora.

To o čem si před rokem nedovolil nikdo ani v duchu snít, neb o tom vážněji promluvit, stalo se za prozíravého vedení a střízlivých rozpočtech, širokého pochopení, obětavosti a neočekávané všestranné podpory skutkem.

Jednota naše postavila téměř z ničeho, z nepatrného stavebního fondu, který daleko ani mzdu dělníkům, tím méně nějaké jiné, daleko nákladnější vydání se stavbou spojené krýti mohl, **krásnou a velice účelnou sokolovnu.**

Stavba byla jediné možnou jen za všeobecné dalekosáhlé obětavosti, s kterou jednota musela počítat a která díky velkému pochopení a porozumění pro tuto dobrou věc, nikde nechyběla ano to veškeré očekávání předčila a tak za společného úsilí a všestranné podpory naše sokolovna v pravém slova smyslu ze země vyrostla. Svým velice pěkným průčelím se vhodným umístěním v srdci městečka stala se též nemalou ozdobou obce, svým účelovým zařízením, miláčkem cvičenců a svou prostorností, pohodlím a vzdušností ideálem všech místních i okolních tanečnic a tanečníků.

Není účelem této zprávy zevrubně o této věci pojednat, ježto za tím účelem pořízena a sepsána bude zvláštní vlastní pamětní kniha o kteréž předpokládám, že bude veřejně otevřena a čtena u příležitosti příští valné hromady aby každému členu byl podán pěkný obraz oné velké práce.

Konče svoji výroční zprávu, pokládám za svoji povinnost vzdát nejupřímnější dík všem, kteří jednotu naši a její podnikání jakýmkoliv způsobem podpořili, ježto toliko vzájemnou podporou bylo jí umožněno podniknouti kroky učiněné a volám všem dobrodincům i příznivcům naší jednoty upřímně: „Zaplat' Bůh“

K spolubratrům a sestrám volám: Ruce k dílu, s novou vzpruhou ve vlastním stánku, pryč s nezdravými politickými, stranickými a stavovskými třenicemi ku blahu našeho utiskovaného národa a posílení naší trpící vlasti.

Vzhůru k vyšším metám naší slavné historie, za povinnost vezmi každý sobě „Co Čech to sokol“ čemuž volám vstříc upřímně, hřímavě „Na zdar!“

V Červených Pečkách dne 15. března 1914 zapsal Stanislav Pařez, jednatel

Co dodat? Důvod k radosti a hrdosti byl oprávněný, vždyť tělocvična slouží svému účelu dodnes.

Helena Šimková, Věra Zuzová Šimková

Výlet do Ledečka

S koncem května končí každý rok také naše cvičení v sokolovně. Máme léty ověřené, že děti v červnu dávají přednost nezávaznému pohybu venku před organizovaným cvičením v sokolovně. S cvičením v sokolovně jsme se tedy pro tento školní rok rozloučili výletem.

Příjezd do Ledečka

Na nádraží v Červených Pečkách se v neděli 26. května sešlo 14 rodičů/dospěláků a 14 dětí, kteří se společně vydali vláčkem na cestu do Ledečka. Po příjezdu na konečnou stanici a spočítání, zda nikdo nechýbí, jsme se přenesli do světa pohádek Z mechu a kapradí. Úkolem našeho putování lesem bylo najít a do hnízda vrátit 4 vajíčka, která ztratila pěnička. Děti se s nadšením vydaly na cestu lesem. První hledané vajíčko bylo zaklíněné v koruně stromů. Děti šikulky si však poradily. Nasbíraly šišky (hod šiškou na cíl) a za chvilinku již držely vajíčko ve svém náručí. Také druhé vajíčko, schované za hustou mlhou (chůze se zavázanýma očima v lanoví mezi stromy) děti rychle a bezpečně našly. K záchraně třetího vajíčka bylo nutné přejít přes hlubokou propast (chůze po lanech napnutých mezi dvěma stromy). Všem se to podařilo na výbornou. Zbývalo najít vajíčko čtvrté. To zapadlo do hustého houští a tak nebylo vůbec snadné jej najít (prolézání látkovým tunelem), ale i ti nejmenší tento úkol výtečně zvládli. Měli jsme všechna 4 vajíčka a už zůstávalo jen nalézt prázdné pěniččino hnízdečko a vajíčka do něj vrátit. Po chvilce pilného hledání děti hnízdečko našly. Jaké však bylo jejich překvapení, když zjistily, že není prázdné – byla v něm vajíčka. Jak se za chvíli ukázalo, nebyla to obyčejná vajíčka, ale sladká odměna po každého, kdo zdárně prošel všemi lesními nástrahami. A tak nakonec vše dobře dopadlo – pěnička měla zpět svá vajíčka a děti každé svou malou odměnu.

Chůze v mlze

Cesta přes propast

Nalezení vajíčka

Cestou zpět do vlakové stanice si ještě děti nasbíraly různé lístečky a větvičky, ze kterých si na konci lesa vytvořily na lepící destičce každý svůj vlastní obrázek. Následovalo zahřátí horkým čajem či gulášovou polévkou (v hospůdce u nádraží) a předání medailí všem dětem, které celý rok pilně cvičily. Vláček ve stanici již stál a tak jsme do něj nastoupili a vydali se na cestu domů. Výlet se podařil. Neodradilo nás ani chladné počasí ani dešťové kapky, které na nás občas dopadaly.

Výroba obrázku

Předání medailí

Všem dětem přeji hezký konec školního roku a krásné, sluníčkem prozářené prázdniny. Těším se, až se spolu v polovině září v sokolovně opět sejdem.

Věra Zuzová

Lehkoatletické závody pro děti

Již více než 30 let se druhou sobotu v květnu koná na Atletickém stadionu Mirka Tučka v Kolíně – Borkách dětský lehkooatletický vícebój, který pořádá Asociace sportu pro všechny.

Již jako děti jsme se těchto závodů, za Sokol (dříve TJ Květ) Červené Pečky, zúčastňovali. Často jsme si přivezli medaile ze stupňů nejvyšších a postup do krajského kola těchto závodů.

Letos jsme po dlouhé době byli na těchto závodech zas. Ne však v rolích závodníků, ale jako rodiče a trenéři svých dětí. Tolik se toho změnilo. Nejen stadion, který má nový atletický ovál a zázemí pro závodníky a trénující atlety, ale hlavně počet závodících dětí. Ten dost výrazně poklesl. Upraveny proto byly i soutěžní disciplíny, jak řekla sama dlouholetá organizátorka těchto závodů paní Vlasta Skalická, aby se zvýšil zájem dětí o závodění. Soutěžilo se tedy v těchto disciplínách: hod, běh na krátké tratě, skok do dálky.

Z Červených Peček se závodů zúčastnilo 9 dětí v doprovodu svých rodičů a dvou cvičitelek ze Sokola. Se závodními disciplínami si všechny děti poradily na výtečnou.

Slavnostní nástup podle věkových kategorií před zahájením závodů

Zde jsou výsledky:

Kategorie Nejmladší děti ročník 2008-09. Celkem 14 kluků a holčiček změřilo své dovednosti v hodu míčkem, skoku do dálky z místa a běhu na 40 m: 1. místo Tomášek Smetana, 2. místo Kubík Zinzer, 9. místo Amálka Nováková, 12. místo Jindříšek Novák.

1.místo Tomáš Smetana, 2.místo Jakub Zinzer

Kategorie Předškolní děti ročník 2006-07. Celkem 8 holčiček závodilo ve skoku dalekém, hodu míčkem a běhu na 40m: 1. místo Viktorka Nutrová, 5. místo Anetka Benešová, 7. místo Helenka Zuzová.

1.místo Viktorie Nutrová

5. místo Aneta Benešová

7. místo Helena Zuzová.

Kategorie Mladší žáci I. ročník 2004-05. Celkem 9 kluků soutěžilo v běhu na 50 m, skoku dalekém a hodu míčkem: 7. místo Ondra Beneš, 8. místo Míša Zuza

Druhý zleva: Michael Zuza, třetí zleva: Ondřej Beneš

Všem dětem, které se závodů zúčastnily, moc gratuluji a přeji, aby jim láska ke sportu vydržela i do budoucna. Rodičům pak patří velký dík za to, že si při svém pracovním vytížení našli chvíli a s dětmi si přijeli zasportovat.

Věra Zuzová Šimková